

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 36

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

9 lutego 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 102/2012 z dnia 27 stycznia 2012 r. nakładające, w wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Ukrainy rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka, Mołdawii i Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw oraz kończące przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z Republiki Południowej Afryki przeprowadzony na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 103/2012 z dnia 7 lutego 2012 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 17
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 104/2012 z dnia 7 lutego 2012 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 19
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 105/2012 z dnia 7 lutego 2012 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 21
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 106/2012 z dnia 7 lutego 2012 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 23

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 107/2012 z dnia 8 lutego 2012 r. zmieniające, w odniesieniu do substancji dichlorowodorek oktenidyny, załącznik do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾** 25

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 108/2012 z dnia 8 lutego 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 27

DECYZJE

2012/72/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 7 lutego 2012 r. w sprawie wkładu finansowego Unii na środki nadzwyczajne podjęte w celu zwalczania w 2011 r. choroby pęcherzykowej świń we Włoszech i klasycznego pomoru świń na Litwie (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 577)....** 29

ZALECENIA

2012/73/UE:

- ★ **Zalecenie Komisji z dnia 6 lutego 2012 r. w sprawie wytycznych w zakresie ochrony danych odnośnie do systemu wczesnego ostrzegania i reagowania (EWRS) (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 568) ⁽¹⁾.....** 31

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 102/2012

z dnia 27 stycznia 2012 r.

nakładające, w wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Ukrainy rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka, Mołdawii i Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw oraz kończące przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z Republiki Południowej Afryki przeprowadzony na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 2 i 4 oraz art. 11 ust. 2,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Wcześniejsze dochodzenia oraz obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1796/1999 ⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”) Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli („SWR”) pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Indii, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy. Środki te będą dalej zwane „środkami pierwotnymi”, a dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia środków rozporządzeniem pierwotnym, będzie dalej zwane „dochodzeniem pierwotnym”.
- (2) W 2001 r. Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1601/2001 ⁽³⁾, ostateczne cło antydumpingowe wynoszące od 9,7 % do 50,7 % na przywóz niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych pochodzących m.in. z Federacji Rosyjskiej. Cła o takim samym poziomie nałożono rozporządzeniem Rady (WE) 1279/2007 ⁽⁴⁾ w następstwie częściowego przeglądu okresowego

i przeglądu wygaśnięcia. W wyniku dochodzenia w sprawie obejścia środków antydumpingowych wprowadzonych względem SWR pochodzących z Ukrainy i wysyłanych z Mołdawii, w kwietniu 2004 r. Rada rozszerzyła, rozporządzeniem (WE) nr 760/2004 ⁽⁵⁾, środki pierwotne na przywóz SWR wysyłanych z Mołdawii. Podobnie, w październiku 2004 r. Rada rozszerzyła, rozporządzeniem (WE) nr 1886/2004 ⁽⁶⁾, środki pierwotne wprowadzone względem ChRL na przywóz SWR wysyłanych z Maroka.

- (3) W wyniku przeglądu wygaśnięcia Rada utrzymała, rozporządzeniem (WE) nr 1858/2005 ⁽⁷⁾, środki pierwotne zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Środki te będą dalej określane jako „środki obowiązujące”, a dochodzenie w ramach przeglądu wygaśnięcia będzie dalej zwane „ostatnim dochodzeniem”. W wyniku dochodzenia w sprawie obejścia środków antydumpingowych wprowadzonych względem SWR pochodzących z ChRL i wysyłanych z Republiki Korei, w maju 2010 r. Rada rozszerzyła, rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 400/2010 ⁽⁸⁾, środki pierwotne na przywóz SWR wysyłanych z Republiki Korei.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (4) Dnia 13 listopada 2010 r. Komisja ogłosiła, w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) ⁽⁹⁾, wszczęcie przeglądu wygaśnięcia w odniesieniu do środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu SWR pochodzących z ChRL, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy, na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 217 z 17.8.1999, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 211 z 4.8.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 285 z 31.10.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 120 z 24.4.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 328 z 30.10.2004, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 117 z 11.5.2010, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 309 z 13.11.2010, s. 6.

- (5) Przegląd został wszczęty w następstwie uzasadnionego wniosku złożonego przez Komitet Łącznikowy Przemysłu Lin Stalowych Unii Europejskiej (EWRIS) („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 60 %, łącznej unijnej produkcji SWR. W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.
- (6) Wobec braku wyżej wspomnianego dowodu w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Indii wnioskodawca nie złożył wniosku o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia dotyczącego przywozu pochodzącego z Indii. Wskutek tego środki stosowane do przywozu towarów pochodzących z Indii wygasły z dniem 17 listopada 2010 r. ⁽¹⁾.
- ### 3. Dochodzenie
- (7) Komisja oficjalnie zawiadomiła producentów eksportujących, importerów, znanych użytkowników, a także ich stowarzyszenia, jak również przedstawicieli państw wywozu, wnioskodawcę i producentów unijnych wskazanych we wniosku o wszczęciu postępowania. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (8) Zważywszy na dużą liczbę zaangażowanych w dochodzenie producentów eksportujących z ChRL, producentów unijnych i importerów, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego początkowo przewidziano zastosowanie kontroli wyrywkowej. Aby Komisja mogła podjąć decyzję, czy konieczna jest kontrola wyrywkowa, i w razie potrzeby dokonać doboru próby, wymienione powyżej strony wezwano do zgłoszenia się w ciągu dwóch tygodni od wszczęcia postępowania i do przedstawienia Komisji informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (9) Mając na uwadze, że tylko jeden producent eksportujący z ChRL przedstawił informacje wymagane w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i wyraził gotowość do dalszej współpracy z Komisją, podjęto decyzję o niestosowaniu kontroli wyrywkowej w odniesieniu do producentów eksportujących z ChRL oraz o wysłaniu kwestionariusza do wspomnianego producenta.
- (10) Dwudziestu producentów unijnych/dwadzieścia grup producentów przedstawiło informacje wymagane w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i wyraziło gotowość do współpracy z Komisją. Na podstawie informacji otrzymanych od producentów unijnych/grup producentów Komisja dokonała doboru próby trzech producentów/grup producentów, które uznano za reprezentatywne dla przemysłu unijnego w zakresie wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w Unii.
- (11) Ośmiu importerów przedstawiło informacje wymagane w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i wyraziło gotowość do współpracy z Komisją. Jednak mając na uwadze, że tylko dwóch importerów dokonywało przywozu produktu objętego postępowaniem, Komisja podjęła decyzję o niestosowaniu kontroli wyrywkowej i o wysłaniu kwestionariusza do wspomnianych importerów.
- (12) Dlatego też kwestionariusze przesłano trzem objętym próbą producentom unijnym/grupom producentów, dwóm importerom i wszystkim znanym producentom eksportującym w trzech państwach, których dotyczy postępowanie.
- (13) Producent eksportujący z ChRL, który udzielił odpowiedzi na formularz dotyczący kontroli wyrywkowej, nie przesłał odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z powyższym uznaje się, że w toku dochodzenia nie współpracował żaden producent eksportujący z ChRL.
- (14) Jeden producent eksportujący z Ukrainy przedstawił pewne oświadczenie w momencie wszczynania dochodzenia. Producent ten został poproszony o wypełnienie kwestionariusza, jednak nie przedstawił odpowiedzi na pytania w nim zawarte. W związku z powyższym uznaje się, że w toku dochodzenia nie współpracował żaden producent eksportujący z Ukrainy.
- (15) Jeden producent eksportujący z Republiki Południowej Afryki udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (16) Odpowiedzi na te pytania zostały przesłane ponadto przez trzech objętych próbą producentów unijnych/trzy objęte próbą grupy producentów, dwóch importerów i jednego użytkownika.
- (17) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i wynikającej z niego szkody oraz określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) producenci unijni:
- CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH, Niemcy,
 - Grupa BRIDON składająca się z dwóch przedsiębiorstw: Bridon International Ltd., Zjednoczone Królestwo oraz BRIDON International GmbH, Niemcy,
 - REDAELLI Tecna Spa, Włochy;
- b) producent eksportujący z Republiki Południowej Afryki:
- SCAW South Africa Ltd., Republika Południowej Afryki;

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 16.11.2010, s. 16.

c) importerzy:

- HEKO Industrierzeugnisse GmbH, Niemcy,
- SENTECH International, Francja;

d) użytkownik:

- ASCENSORES ORONA S coop, Hiszpania.

- (18) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 października 2009 r. do dnia 30 września 2010 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do końca ODP („okres badany”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (19) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak produkt objęty dochodzeniem pierwotnym i ostatnim dochodzeniem, które doprowadziło do wprowadzenia obowiązujących środków, tj. stalowe liny i kable, w tym liny zamknięte, z wyłączeniem lin i kabli ze stali nierdzewnej, z maksymalnym wymiarem przekroju poprzecznego przekraczającym 3 mm (w terminologii przemysłowej często zwane „SWR”), obecnie objęte kodami CN ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 i ex 7312 10 98 („produkt objęty postępowaniem”).

2. Produkt podobny

- (20) Zgodnie z ustaleniami w dochodzeniu pierwotnym i w ostatnim dochodzeniu niniejsze dochodzenie przeglądowe potwierdziło, że SWR produkowane w ChRL i na Ukrainie oraz wywożone do Unii, SWR produkowane i sprzedawane na rynku krajowym Republiki Południowej Afryki i wywożone do Unii, SWR produkowane i sprzedawane na rynku krajowym państwa analogicznego – Turcji, a także SWR produkowane i sprzedawane w Unii przez producentów unijnych mają takie same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz końcowe zastosowania, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (21) Jeden importer przedstawił argument, który został również wysunięty w ostatnim dochodzeniu przez Europejskie Stowarzyszenie Importerów Lin Stalowych (EWRIA). Stwierdził on, że produkt objęty postępowaniem i produkty wytworzone i sprzedawane w Unii znacznie się różnią oraz że należy wprowadzić rozróżnienie między linami ogólnego przeznaczenia i linami o specjalnych zastosowaniach. Wymienione argumenty zostały dogłębnie przeanalizowane w pierwotnym i ostatnim rozporządzeniu wprowadzającym tymczasowe i ostateczne środki względem przywozu produktu objętego postępowaniem. Ponadto w sprawie T-369/08 EWRIA przeciwko Komisji Europejskiej Sąd stwierdził, że Komisja nie popełniła oczywistego błędu w ocenie,

nie wprowadzając rozróżnienia między linami ogólnego przeznaczenia i linami o specjalnych zastosowaniach w toku dochodzeń na podstawie dostępnych dowodów⁽¹⁾.

- (22) Ponieważ importer nie wniósł żadnych nowych elementów wskazujących na zmianę czynników będących podstawą dokonania wspomnianych pierwotnych ustaleń, niniejszym potwierdza się wnioski ustalone w pierwotnym i ostatnim rozporządzeniu.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (23) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu po ewentualnym wygaśnięciu obowiązujących środków.

1. Uwagi wstępne

- (24) W przypadku ChRL i Ukrainy żaden z producentów eksportujących nie współpracował w pełni. Jeden producent eksportujący z Ukrainy i jeden producent eksportujący z ChRL zgłosili się i przesłano im kwestionariusz przeznaczony dla producentów eksportujących. Jednak ich odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu zostały uznane za niepełne i niespójne, a zatem nie można było przeprowadzić żadnych wizyt weryfikacyjnych na terenie ich przedsiębiorstw. Wymienione przedsiębiorstwa zostały odpowiednio poinformowane na piśmie, że w takich okolicznościach wykorzystane zostaną dostępne fakty zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W Republice Południowej Afryki jedyny znany producent eksportujący przedłożył informacje na temat swojej sprzedaży eksportowej do Unii w ODP, która stanowiła całą sprzedaż eksportową Republiki Południowej Afryki do Unii w tym samym okresie.
- (25) W ODP łączna wielkość przywozu SWR z ChRL, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy, zarejestrowana w Eurostacie, wynosiła 4 833 tony, co stanowiło 2,4 % udziału w rynku unijnym. Podczas ostatniego dochodzenia łączna wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z państw, których dotyczy postępowanie, wynosiła 3 915 ton, co stanowiło 2,2 % udziału w rynku unijnym.

2. Przywóz dumpingowy w ODP

- (26) Zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego zastosowano tę samą metodykę co w trakcie dochodzenia pierwotnego, gdy okoliczności nie uległy zmianie lub tam gdzie informacje były dostępne. W przypadku braku współpracy, tak jak w przypadku ChRL i Ukrainy, wykorzystano dostępne fakty zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

2.1. ChRL

- (27) W ODP łączna wielkość przywozu SWR z ChRL, zarejestrowana w Eurostacie, wynosiła 4 530 ton, co stanowiło 2,2 % udziału w rynku unijnym.

⁽¹⁾ Sprawa T-369/08 European Wire Rope Importers Association (EWRIA) i inni przeciwko Komisji Europejskiej [2010], pkt 76 i nast.

2.1.1. Państwo analogiczne

- (28) Ponieważ gospodarka ChRL znajduje się w okresie przejściowym, wartość normalna musiała być ustalona na podstawie informacji uzyskanych w odpowiednim państwie trzecim o gospodarce rynkowej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (29) W ostatnim dochodzeniu jako państwo analogiczne w celu ustalenia wartości normalnej wykorzystano Turcję. W obecnym dochodzeniu wnioskodawca proponował ponowne wykorzystanie Turcji. Nikt nie zgłosił sprzeciwu dotyczącego wyboru państwa analogicznego.
- (30) Dochodzenie wykazało istnienie rynku konkurencyjnego SWR w Turcji, gdzie dostawy od trzech producentów krajowych stanowiły około 53 % udziału w rynku i gdzie istnieje konkurencja ze strony przywozu z państw trzecich. W Turcji nie ma cel przywozowych na produkt objęty postępowaniem i nie obowiązują tam żadne inne ograniczenia przywozowe względem SWR. Wreszcie, jak wspomniano w motywie 20, produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym Turcji był podobny do produktu wywożonego przez producenta z ChRL eksportującego do Unii.
- (31) W związku z powyższym stwierdza się zatem, że Turcja stanowi odpowiednie państwo analogiczne w celu ustalenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

2.1.2. Wartość normalna

- (32) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna została określona na podstawie informacji uzyskanych od producenta współpracującego w państwie analogicznym, tzn. na podstawie ceny zapłaconej lub należnej na rynku krajowym Turcji przez niepowiązanych klientów. Przedstawione przez producenta informacje zostały przeanalizowane i uznano, że sprzedaż była dokonana w zwykłym obrocie handlowym oraz była reprezentatywna.
- (33) W związku z powyższym wartość normalna została ustalona jako średnia ważona krajowych cen sprzedaży niepowiązanym klientom przez współpracującego producenta w Turcji.

2.1.3. Cena eksportowa

- (34) Wobec braku współpracy ze strony producentów z ChRL cena eksportowa została ustalona na podstawie ogólnie dostępnych informacji zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Informacje zgromadzone na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego zostały uznane za bardziej właściwe dla obliczenia marginesu dumpingu niż dane Eurostatu, ponieważ odpowiednie kody CN obejmują szerszy zakres produktów niż zakres produktu objętego postępowaniem zdefiniowanego w motywie 19.

2.1.4. Porównanie

- (35) Aby obiektywnie porównać wartość normalną i cenę eksportową na podstawie ceny *ex-factory* i na tym

samym poziomie handlu, uwzględniono należycie różnice, co do których uznano, że mogą wpłynąć na porównywalność cen. Powyższych dostosowań dokonano w odniesieniu do kosztów transportu i ubezpieczenia zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

2.1.5. Margines dumpingu

- (36) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej i średniej ważonej ceny eksportowej stosowanej w wywozie do Unii. Porównanie wykazało istnienie znacznego dumpingu wynoszącego około 38 %.

2.2. Republika Południowej Afryki

- (37) W ODP całkowita wielkość przywozu SWR z Republiki Południowej Afryki (RPA), zarejestrowana w Eurostacie, wynosiła 281 ton, co stanowi 0,1 % udziału w rynku unijnym, tzn. stanowi poziom *de minimis*. Jedyne znany producent eksportujący reprezentował 100 % wspomnianego przywozu.

2.2.1. Wartość normalna

- (38) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wartość normalna została określona na podstawie ceny zapłaconej lub należnej na rynku krajowym Republiki Południowej Afryki przez niepowiązanych klientów, ponieważ uznano, że wymieniona sprzedaż została dokonana w zwykłym obrocie handlowym i była reprezentatywna.

2.2.2. Cena eksportowa

- (39) W związku z tym, że produkt objęty postępowaniem był sprzedawany bezpośrednio niezależnym klientom w Unii, cena eksportowa została ustalona zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen.

2.2.3. Porównanie

- (40) Aby obiektywnie porównać wartość normalną i cenę eksportową na podstawie ceny *ex-factory* i na tym samym poziomie handlu, uwzględniono należycie różnice, co do których uznano i wykazano, że mogą wpłynąć na porównywalność cen. Powyższych dostosowań dokonano w odniesieniu do kosztów transportu, ubezpieczenia i kosztów kredytu zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

2.2.4. Margines dumpingu

- (41) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony dla każdego rodzaju produktu na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej i średniej ważonej ceny eksportowej stosowanej w wywozie do Unii. Porównanie to wykazało istnienie dumpingu wynoszącego 17 %, czyli niższego od marginesu dumpingu na poziomie 38,6 % ustalonego w dochodzeniu pierwotnym.

2.3. Ukraina

- (42) W ODP całkowita wielkość przywozu SWR z Ukrainy, zarejestrowana w Eurostacie, wynosiła 22 tony, co stanowi mniej niż 0,1 % udziału w rynku unijnym, tzn. stanowi poziom *de minimis*.

2.3.1. Wartość normalna

- (43) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego wartość normalna została określona na podstawie informacji zawartych we wniosku wnioskodawcy o przegląd, które dotyczą ceny zapłaconej lub do zapłacenia przez niepowiązanych klientów na rynku krajowym Ukrainy.

2.3.2. Cena eksportowa

- (44) Wobec braku współpracy ze strony ukraińskich producentów cena eksportowa została ustalona na podstawie ogólnie dostępnych informacji zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Informacje zgromadzone na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego zostały uznane za najbardziej właściwe dla obliczenia marginesu dumpingu, ponieważ obejmują one dokładnie zakres produktu objętego postępowaniem zdefiniowanego w motywie 19.

2.3.3. Porównanie

- (45) Aby zapewnić prawidłowe porównanie, cenę eksportową skorygowano, uwzględniając koszty frachtu morskiego i ubezpieczenia wskazane we wniosku wnioskodawcy o przegląd zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W rezultacie ustalono margines dumpingu na poziomie ponad 80 % w ODP.

3. Prawdopodobne zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylenia środków

3.1. Uwagi wstępne

- (46) Żaden z 28 znanych producentów eksportujących z ChRL nie współpracował.
- (47) Dwóch producentów eksportujących z RPA wskazanych we wniosku o przegląd odpowiedziało na pytania Komisji, ale tylko jeden z nich dokonujący wywozu do Unii współpracował i wypełnił kwestionariusz. W Republice Południowej Afryki nie ma innych znanych producentów.
- (48) W odniesieniu do Ukrainy znany producent eksportujący zaprzestał współpracy, jak wyjaśniono w motywie 14. Na Ukrainie nie ma innych znanych producentów.

3.2. ChRL

3.2.1. Uwagi wstępne

- (49) W dochodzeniu pierwotnym wszystkie przedsiębiorstwa z ChRL zostały objęte jednym cłem antydumpingowym wynoszącym 60,4 %. Wielkość przywozu z ChRL zmniejszyła się znacząco: z 11 484 w OD dochodzenia pierwotnego (UE-15) do 1 942 ton w ODP ostatniego dochodzenia (UE-25), ale następnie wzrosła do 4 530 ton w obecnym ODP. Zauważa się jednak, że przywóz

z ChRL wykazywał od 2001 r. tendencję zwyżkową. Obecny udział ChRL w rynku wynosi około 2,2 %.

- (50) W celu ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu w przypadku uchylenia środków zbadano politykę cenową producentów eksportujących w odniesieniu do innych rynków eksportowych, ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii, moce produkcyjne i praktyki mające na celu obejście środków. Informacje na temat cen importowych eksporterów zostały ustalone na podstawie Eurostatu, informacje na temat wielkości wywozu i cen – na podstawie danych statystycznych ChRL, a informacje na temat mocy produkcyjnych – na podstawie informacji zawartych we wniosku. Dane Eurostatu uznano za najbardziej właściwe do celów porównania z danymi statystycznymi ChRL, ponieważ porównanie było możliwe tylko dla szerszego zakresu produktu, jak wyjaśniono w kolejnym motywie.

3.2.2. Związek między cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do państw trzecich i do Unii

- (51) Informacje statystyczne dostępne w publicznych bazach danych ChRL obejmują szerszy zakres produktu niż zakres produktu objętego postępowaniem. W związku z powyższym na podstawie tych informacji nie można było dokonać żadnej wiarygodnej analizy wielkości wywozu na inne rynki. Analiza ceny, do której można było wykorzystać bazę danych ChRL, jest oparta na rozsądnych szacunkach, uwzględniających podobne cechy innych produktów ewentualnie ujętych w analizie.
- (52) Jak wyjaśniono w powyższym motywie, na podstawie dostępnych informacji ustalono, że ceny eksportowe ChRL stosowane w wywozie na inne rynki eksportowe były średnio znacznie niższe od cen eksportowych stosowanych w wywozie do Unii (o około 30 %, bez uwzględnienia zapłaconych ceł antydumpingowych). Ponieważ, jak stwierdzono w motywie 36, sprzedaż eksportowa z ChRL do Unii była dokonywana na poziomie dumpingowym, wskazuje to na to, że poziom dumpingu produktów wywożonych na rynki innych państw trzecich był prawdopodobnie nawet wyższy od poziomu dumpingu sprzedaży eksportowej do Unii. Uznano również, że poziom cen eksportowych do innych państw trzecich może być wskaźnikiem prawdopodobnego poziomu cen sprzedaży eksportowej do Unii w przypadku uchylenia środków. Na tej podstawie i zważywszy na niski poziom cen stosowanych na rynkach państw trzecich, stwierdzono, że istnieje znaczący margines obniżenia cen eksportowych stosowanych w wywozie do Unii, co w konsekwencji podwyższyłoby również poziom dumpingu.

3.2.3. Związek między cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do państw trzecich i poziomem cen w Unii

- (53) Ustalono także, że poziom cen sprzedaży przemysłu unijnego w Unii był średnio znacząco wyższy od poziomu cen eksportowych stosowanych przez eksportera z ChRL na innych rynkach państw trzecich. Fakt, że ogólnie dominujący poziom cen produktu objętego postępowaniem na rynku unijnym czyni ten rynek

bardzo atrakcyjnym, ma również zastosowanie do ChRL. Wyższy poziom cen na rynku unijnym jest zachętą do zwiększenia wywozu do Unii.

3.2.4. Margines dumpingu

- (54) Jak wskazano w motywie 36, sprzedaży eksportowej z ChRL do Unii dokonywano na znaczącym poziomie dumpingu stwierdzonym w oparciu o wartość normalną ustaloną dla państwa analogicznego. W przypadku braku środków nie ma powodów, by twierdzić, że przywóz nie byłby realizowany po podobnych cenach dumpingowych i w większych ilościach.

3.2.5. Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy

- (55) Zgodnie z wnioskiem o przegląd i zestawieniem danych na podstawie ogólnie dostępnych informacji (tj. informacji zamieszczonych przez przedsiębiorstwa na ich stronach internetowych) moce produkcyjne wszystkich producentów eksportujących z ChRL zostały oszacowane na 1 355 000 ton. Wnioskodawca szacuje wykorzystanie mocy producentów z ChRL na około 63 %, co wskazuje na niewykorzystane moce produkcyjne na poziomie ponad 500 000 ton. Wnioskodawca przedstawił także informacje o kolejnych zakładach produkcyjnych, które są tworzone, oraz o wielkości rynku krajowego. Producenci z ChRL dysponują istotnymi wolnymi mocami produkcyjnymi, które znacznie przewyższają nie tylko wielkość wywozu do Unii w ODP, ale również całkowitą konsumpcję w Unii. W związku z powyższym można potwierdzić istnienie zdolności znaczącego zwiększenia wielkości wywozu do Unii, w szczególności z powodu braku przesłanek, że rynki państw trzecich lub rynek krajowy mogłyby wchłonąć dodatkową produkcję na tak wysokim poziomie. Odnośnie do powyższego należy zauważyć, że jest bardzo mało prawdopodobne, by rynek krajowy w ChRL, z racji obecności znaczącej liczby konkurujących producentów, był w stanie wchłonąć produkcję na tak wysokim poziomie wynikającą z wolnych mocy produkcyjnych.

3.2.6. Praktyki mające na celu obejście środków

- (56) Obowiązujące środki względem przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL były obchodzone poprzez dokonywanie przeładunku w Maroku w 2004 r. i w Republice Korei w 2010 r. Wskazuje to na wyraźne zainteresowanie rynkiem unijnym sprzedawców SWR z ChRL i na ich brak woli konkurowania na rynku unijnym na poziomie niedumpingowym. Uznano to za kolejną przesłankę prawdopodobnego zwiększenia wielkości wywozu z ChRL i jego wprowadzenia na rynek unijny po cenach dumpingowych w przypadku uchylenia środków.

3.3. Republika Południowej Afryki

3.3.1. Uwagi wstępne

- (57) W RPA jest dwóch znanych producentów. Jak wyjaśniono powyżej, jeden producent eksportujący współpracował w tym dochodzeniu przeglądowym.

- (58) Drugi znany producent nie wykazał zainteresowania wywozem do Unii i stwierdził, że jego moce produkcyjne są w pełni wykorzystywane, a produkcja jest w całości sprzedawana na rynku krajowym RPA.

- (59) Przywóz z RPA zmniejszył się znacząco od czasu wprowadzenia środków pierwotnych. Udział w rynku przywozu z RPA był poniżej progu *de minimis* (0,1 %) w ODP i wynosił łącznie 281 ton. Ponadto większa część tego przywozu była ostatecznie przeznaczona do zastosowań na morzu, które znacząco rozwinęły się od poprzedniego dochodzenia i nie podlegały odprawie celnej w UE. Jedynie niewielkie ilości produktu objętego postępowaniem zostały dopuszczone do swobodnego obrotu w UE.

- (60) W celu ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu w przypadku uchylenia środków zbadano informacje dostarczone przez eksportera współpracującego odnoszące się do wielkości wywozu i cen eksportowych stosowanych w wywozie do Unii i państw trzecich, niewykorzystanych mocy, zapasów i sytuacji na rynku krajowym RPA.

3.3.2. Związek między cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do państw trzecich i do Unii

- (61) Współpracujący eksporter produktu objętego postępowaniem dostarczył informacje dotyczące wielkości i cen na rynkach eksportowych innych niż unijny. Producent eksportujący sprzedaje znaczącą część swojej produkcji na rynki eksportowe, chociaż wielkość wywozu zmniejszyła się podczas okresu badanego. Działalność eksportowa przedsiębiorstwa skupia się głównie na dwóch segmentach rynku: liny do górnictwa głębokoszybowego i do zastosowań związanych z wiertnictwem morskim.

- (62) Ceny eksportowe przedsiębiorstwa stosowane w wywozie do państw trzecich porównane z cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do Unii z uwzględnieniem obowiązującego cła antydumpingowego były znacznie wyższe we wszystkich latach w okresie badanym (od 30 % do 70 %). Korzyść cenowa osiągnięta przez eksportera na rynkach innych państw trzecich w porównaniu z cenami na rynku unijnym wskazuje, że w przyszłości eksporter nie skierowałby na rynek unijny znaczących wielkości, jeżeli środki zostałyby uchylone. W tym zakresie uwzględniono również, że, jak wyjaśniono w motywie 61, działalność eksportowa przedsiębiorstwa koncentruje się na produktach, które nie stanowią głównego przedmiotu popytu na rynku unijnym.

3.3.3. Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy

- (63) Od czasu ostatniego dochodzenia współpracujący producent eksportujący utrzymywał zapasy na stabilnym poziomie. Wykorzystanie mocy (około 70–75 %) było również zwykle, mając na uwadze techniczne przeszkody w procesie produkcji. Maksymalne dostępne wolne moce wynoszą 1 500–3 500 ton. Producent eksportujący nie planuje znaczącego zwiększania mocy produkcyjnych. Zdolność zwiększenia wielkości wywozu do Unii wydaje

się bardzo ograniczona z uwagi na fakt, że dodatkową produkcję mogłyby wchłonąć rynki państw trzecich lub rynek krajowy.

- (64) Ponadto należy odnotować, że produkcja jest głównie skierowana na rynek krajowy, gdzie osiągane są wysokie zyski, a zatem przedsiębiorstwo nie ma bodźców do wywozu znaczących wielkości do Unii.

3.4. Ukraina

3.4.1. Uwagi wstępne

- (65) Zważywszy na brak jakiegokolwiek współpracy ze strony znanego ukraińskiego producenta eksportującego, jak wyjaśniono w motywie 14, ustalenia oparto na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ niewiele informacji o przemyśle ukraińskim jest dostępnych, poniższe wnioski oparte są na informacjach przedstawionych we wniosku wnioskodawcy o przegląd i na publicznie dostępnych statystykach handlowych. Zauważa się brak innych znanych producentów na Ukrainie oraz fakt, że następujące względy dotyczące w szczególności mocy produkcyjnych odnoszą się do znanego producenta eksportującego.

- (66) W celu ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu w przypadku uchylenia środków zbadano ceny eksportowe stosowane w wywozie do państw trzecich i do Unii, niewykorzystane moce produkcyjne i praktyki mające na celu obejście środków.

3.4.2. Związek między cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do państw trzecich i do Unii

- (67) W związku z brakiem innych bardziej wiarygodnych informacji wzięto pod uwagę informacje podane we wniosku dotyczące innych rynków eksportowych, oparte na publicznie dostępnych danych statystycznych. Analiza dostępnych danych liczbowych wykazała, że średnie ceny eksportowe stosowane w wywozie do wyżej wymienionych państw były znacząco poniżej średnich cen eksportowych stosowanych w wywozie do Unii. Jak zostało to już wyjaśnione powyżej w przypadku ChRL i Republiki Południowej Afryki, ceny eksportowe stosowane w wywozie do innych państw trzecich uznano za wskaźnik prawdopodobnego poziomu cen sprzedaży eksportowej do Unii w przypadku uchylenia środków. Na tej podstawie stwierdzono, że istnieje znaczący margines obniżenia cen eksportowych stosowanych w wywozie do Unii, z bardzo dużym prawdopodobieństwem zmniejszenia ich do poziomu dumpingowego.

3.4.3. Niewykorzystane moce produkcyjne

- (68) W ubiegłych latach dwóch wcześniej znanych producentów eksportujących połączyło swoją działalność. W konsekwencji moce produkcyjne ustalone w ostatnim dochodzeniu zostały zmniejszone. Zgodnie z dostępnymi we wniosku dowodami oraz zgodnie z oświadczeniem znanego producenta eksportującego szacunkowe moce produkcyjne na Ukrainie wynoszą od 35 000 do 40 000, z czego około 70 % jest wykorzystywane na faktyczną produkcję. Wolne moce, które wynoszą od 10 500 do 12 000 ton, wskazują, że istnieją możliwości znacznego zwiększenia wielkości wywozu do Unii. Rzeczywista konsumpcja na Ukrainie obliczona na

podstawie znanej produkcji i informacji statystycznych o przywozie i wywozie wskazuje, że rynek krajowy nie może wchłonąć dodatkowej produkcji. A zatem możliwość przekierowania produkcji wynikającej z wolnych mocy na rynek unijny jest w przypadku Ukrainy wyraźnie największa spośród wszystkich państw, których dotyczy postępowanie, w szczególności z powodu braku przesłanek, że rynki państw trzecich lub rynek krajowy mogłyby wchłonąć dodatkową produkcję.

3.4.4. Praktyki mające na celu obejście środków

- (69) W następstwie wprowadzenia istniejących środków wobec przywozu SWR z Ukrainy ustalono, że miało miejsce obejście tych środków poprzez przywóz SWR z Mołdawii. Uznano, że praktyki mające na celu obejście środków były dodatkowym czynnikiem wskazującym na interes w utrzymaniu obecności na rynku unijnym oraz niezdolność do konkurowania na tym rynku na poziomie niedumpingowym.

3.5. Wnioski

- (70) Kontynuację znaczącego dumpingu ustalono w przypadku ChRL i Ukrainy oraz w ograniczonym stopniu w przypadku RPA, chociaż wielkości przywozu z RPA i Ukrainy były niewielkie.

- (71) Jeśli chodzi o badanie prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu w przypadku uchylenia środków antydumpingowych, przeanalizowano wolne moce produkcyjne i niewykorzystane zapasy, jak również strategie cenowe i eksportowe na różnych rynkach. Analiza wykazała, że istnieją duże wolne moce produkcyjne i zapasy w ChRL oraz w mniejszym stopniu na Ukrainie. W RPA nie odnotowano znaczących wolnych mocy produkcyjnych lub wyjątkowo dużych zapasów. Ustalono następnie, że ceny eksportowe stosowane w wywozie do innych państw trzecich były ogólnie niższe od cen stosowanych w wywozie na rynek unijny w przypadku ChRL i Ukrainy oraz że Unia była atrakcyjnym rynkiem dla producentów eksportujących z tych państw. Wywóz RPA do innych państw był jednak na znacznie wyższym poziomie od wywozu do Unii i nie był dokonywany po cenach dumpingowych. W związku z powyższym stwierdzono, iż jest wysoce prawdopodobne, że wywóz z ChRL i Ukrainy do państw trzecich zostałby prawdopodobnie przekierowany do Unii w przypadku braku środków antydumpingowych przy dostępie do rynku unijnego. Ponadto dostępne wolne moce produkcyjne prawdopodobnie doprowadziłyby do zwiększenia przywozu z tych państw. Analiza strategii cenowych wykazała, że wywóz z Ukrainy i ChRL byłby dokonywany najprawdopodobniej po cenach dumpingowych. W przypadku ChRL i Ukrainy za powyższymi wnioskami przemawiał fakt, że dokonywano obejścia istniejących środków poprzez przywóz z innych państw, co wskazywało na to, że państwa wywozu nie były w stanie konkurować na rynku unijnym, stosując uczciwe ceny. Natomiast ustalono, że producent z RPA jest w stanie konkurować z innymi producentami, w tym producentami unijnymi, na innych rynkach państw trzecich, stosując uczciwe ceny. W świetle powyższego stwierdzono w stosunku do ChRL i Ukrainy prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w znaczących ilościach

w przypadku wygaśnięcia środków. Z drugiej strony, mając na uwadze obniżony poziom dumpingu od czasu pierwotnego dochodzenia, a także fakt, że wywóz do innych państw był dokonywany po znacząco wyższych cenach niż wywóz do UE oraz przewidywalny niski popyt na produkty z RPA, uznaje się, że kontynuacja przywozu po cenach dumpingowych w znaczących ilościach nie jest prawdopodobna w odniesieniu do przywozu z RPA.

- (72) Rząd Ukrainy przedstawił uwagi na temat powyższych wniosków i stwierdził, że ustalenie, zgodnie z którym uchylenie środków antydumpingowych doprowadziłoby do przekierowania produkcji producenta ukraińskiego na rynek unijny, jest przesadne i pozbawione podstaw. Aby uzasadnić swoją opinię, rząd ten stwierdził, że obowiązujące środki doprowadziły do utraty kontaktu z klientami w UE i w konsekwencji do zakończenia wywozu do Unii oraz że eksporterzy z Ukrainy są teraz skoncentrowani na rynkach WNP i azjatyckich. Rząd nie przedstawił jednak uwag na temat atrakcyjności rynku unijnego wynikającej ze znacznej różnicy cen występującej na tych rynkach, jak wskazano w powyższym motywie 67, a tym samym pominął istotę problemu, czyli istnienie faktycznej możliwości przekierowania ukraińskiego wywozu do Unii w przypadku wygaśnięcia środków.
- (73) Po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca stwierdził, że spadek wielkości wywozu dokonywanego przez producenta z RPA na inne rynki może doprowadzić do wzrostu wolnych mocy produkcyjnych, które nie zostaną wchłonięte na rynku krajowym, a zatem spowodują zwiększenie przywozu do Unii. Argumentów tych nie poparto jednak dowodami. Przeciwnie, odnotowano, że spadek sprzedaży eksportowej współpracującego eksportera w okresie badanym został złagodzony przez sprzedaż krajową, która uległa zmniejszeniu w bardziej ograniczonym stopniu podczas tego samego okresu. Ponadto łączna wielkość sprzedaży tego przedsiębiorstwa wzrosła między 2009 r. a OD. W związku z tym nie ma przesłanek uzasadniających argumentację wnioskodawcy.
- (74) Wnioskodawca skrytykował również Komisję za nieuwzględnienie braku współpracy ze strony drugiego producenta z RPA oraz wskazał, iż fakt, że to przedsiębiorstwo nie dokonywało w przeszłości wywozu, nie przesądza o tym, że nie stanie się tak w przyszłości. W tym względzie zauważa się, że w okresie badanym wspomniane przedsiębiorstwo nie dokonywało wywozu do Unii. Środki antydumpingowe nie służą zapobieganiu zgodnemu z prawem przywozowi do Unii. Powyższy wniosek został w związku z tym odrzucony.

D. PRODUKCJA UNIJNA I PRZEMYSŁ UNIJNY

- (75) W Unii SWR są produkowane przez ponad 25 producentów/grup producentów, którzy stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (76) Jak wskazano w motywie 10, próba składająca się z trzech producentów/grup producentów została dobrana spośród poniższych 20 producentów unijnych, którzy przedłożyli wymagane informacje.

- Grupa BRIDON złożona z Bridon International Ltd (Zjednoczone Królestwo) oraz Bridon International GmbH (Niemcy),
- CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH (Niemcy),
- Pfeifer Drako Drahtseilwerk GMBH (Niemcy),
- Drahtseilwerk Hemer GmbH oraz Co. KG (Niemcy),
- Westfälische Drahtindustrie GmbH (Niemcy),
- Teufelberger Seil GmbH (Niemcy),
- ZBD Group A.S. (Republika Czeska),
- Cables y Alambres especiales, SA (Hiszpania),
- Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA (Portugalia),
- D. Koronakis SA (Grecja),
- N. Leventeris SA (Grecja),
- Drumet SA (Polska),
- Metizi JSC (Bułgaria),
- Arcelor Mittal Wire France (Francja),
- Brunton Shaw UK Limited (Zjednoczone Królestwo),
- Sirme Si Cabluri SA/CORD S.A. (Rumunia),
- Redaelli Tecna Spa (Włochy),
- Remer SRL (Włochy),
- Metal Press SRL (Włochy),
- Randers Reb International A/S (Dania).

- (77) Należy zauważyć, że trzech objętych próbą producentów unijnych reprezentowało 40 % łącznej produkcji unijnej w ODP, podczas gdy wyżej wymienionych 20 producentów unijnych reprezentowało 96 % łącznej produkcji unijnej w ODP, co jest uważane za reprezentatywne dla całej produkcji unijnej.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Konsumpcja na rynku unijnym

- (78) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym oraz danych Eurostatu dotyczących łącznego przywozu UE.

- (79) Konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 21 % z 255 985 ton do 203 331 ton między 2007 r. a ODP. Konkretnie, po nieznacznym wzroście o 1 % w 2008 r. konsumpcja znacznie spadła o 22 punkty procentowe w 2009 r. w wyniku pogorszenia koniunktury gospodarczej i pozostała na podobnym poziomie w ODP.

	2007	2008	2009	ODP
Konsumpcja w Unii (w tonach)	255 986	257 652	201 975	203 331
<i>Indeks</i>	100	101	79	79

2. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

2.1. Kumulacja

- (80) W poprzednich dochodzeniach przywóz SWR pochodzących z ChRL, RPA i Ukrainy oceniono w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Zbadano, czy ocena łączna byłaby również odpowiednia w obecnym dochodzeniu.
- (81) Odnośnie do powyższego stwierdzono, że ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego państwa przekracza poziom *de minimis*. W odniesieniu do ilości przeprowadzono analizę prawdopodobnych wielkości wywozu z każdego państwa w przypadku uchylenia środków. Wykazano, że przywóz z ChRL i Ukrainy, w przeciwieństwie do przywozu z RPA, będzie prawdopodobnie rósł do poziomu znacznie przewyższającego poziom w ODP i z pewnością przekroczy próg nieistotności w przypadku uchylenia środków. W odniesieniu do RPA ustalono, że zdolność zwiększenia wielkości wywozu do Unii była bardzo ograniczona z uwagi na niskie wolne moce produkcyjne oraz na to, że rynki państw trzecich lub rynek krajowy mogłyby wchłonąć ewentualną dodatkową produkcję.
- (82) W zakresie warunków konkurencji między przywożonymi produktami ustalono, że przywóz z RPA nie konkurował bezpośrednio z przywozem z dwóch pozostałych państw. W tym względzie ceny rodzajów produktu przywożonego z RPA były znacznie wyższe, jak wskazano w poniższych motywach 87 i 91, od cen przywozu z dwóch pozostałych państw. Istotnie, te wyższe ceny doprowadziły do braku podcięcia cenowego ze strony przywozu z RPA, natomiast ustalono wystąpienie znaczącego podcięcia cenowego wywołanego przez przywóz z dwóch pozostałych państw.
- (83) W zakresie przywozu z trzech państw, których dotyczy postępowanie, w toku dochodzenia ustalono, że SWR przywożone z tych państw były podobne pod względem podstawowych cech fizycznych i technicznych. Ponadto różne rodzaje przywożonych SWR były wymienne z rodzajami produkowanymi w Unii oraz były wprowadzane do obrotu w Unii w tym samym okresie.

W świetle powyższych ustaleń uznano, że przywożone SWR pochodzące z państw, których dotyczy postępowanie, konkurowały z SWR produkowanymi w Unii.

- (84) W związku z powyższym uznano, że kryteria podane w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w przypadku ChRL i Ukrainy. Przywóz z tych dwóch państw został zatem zbadany w sposób łączny. Ponieważ kryteria wskazane w art. 3 ust. 4, a w szczególności określone tam warunki konkurencji między produktami przywożonymi, nie zostały spełnione w przypadku RPA, przywóz pochodzący z tego państwa został zbadany indywidualnie.

2.2. Przywóz z ChRL i Ukrainy

2.2.1. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu

- (85) Według danych Eurostatu wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL i Ukrainy zmniejszyła się o 54 % w okresie badanym. Istotny spadek o 43 punkty procentowe odnotowano w 2009 r., a następnie zauważono dalszy spadek o 13 punktów procentowych w ODP.
- (86) Udział przywozu z ChRL i z Ukrainy w rynku zmniejszył się z 3,8 % do 2,2 % w okresie badanym.
- (87) Ceny importowe wzrosły w okresie badanym o 29 %. Po wzroście o 11 % w 2008 r. zwiększyły się one w 2009 r. i pozostały na stałym poziomie w ODP.

	2007	2008	2009	ODP
Przywóz (w tonach)	9 844	10 081	5 830	4 553
<i>Indeks</i>	100	102	59	46
Udział w rynku %	3,8	3,9	2,9	2,2
<i>Indeks</i>	100	102	75	58
Cena importowa	1 073	1 195	1 394	1 388
<i>Indeks</i>	100	111	130	129

2.2.2. Podcięcie cenowe

- (88) Wobec braku współpracy producentów eksportujących z ChRL i z Ukrainy podcięcie cenowe musiało zostać określone na podstawie statystyk importowych w podziale na kod CN i przy wykorzystaniu informacji zgromadzonych na podstawie art. 14 ust. 6

rozporządzenia podstawowego. W ODP margines podjęcia dla przywozu SWR pochodzących z ChRL i Ukrainy wynosił, z pominięciem cła antydumpingowego, od 47,4 % do 58,2 %.

2.3. Przywóz z RPA

2.3.1. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z RPA

- (89) Według danych Eurostatu wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z RPA zmniejszyła się o 77 % w okresie badanym. Istotny spadek o 94 punkty procentowe odnotowano w 2009 r., a następnie zauważono mniejszy spadek o 17 punktów procentowych w ODP.

- (90) Udział przywozu RPA w rynku zmniejszył się z 0,5 % do 0,1 % w okresie badanym.

- (91) Ceny importowe wykazały stały wzrost o 52 % w okresie badanym.

	2007	2008	2009	ODP
Przywóz (w tonach)	1 229	846	73	281
indeks	100	69	6	23
Udział w rynku %	0,5	0,3	0,0	0,1
indeks	100	68	7	29
Cena importowa	1 504	1 929	2 217	2 280
indeks	100	128	147	152

2.3.2. Podcięcie cenowe

- (92) Podcięcie cenowe określono przy wykorzystaniu cen eksportowych współpracującego producenta z RPA, bez cła antydumpingowego, oraz ustalono, że było ono negatywne. Wobec braku innego producenta eksportującego z RPA niniejszy wniosek ma zastosowanie do całego państwa.

3. Przywóz z państw, na które rozszerzono środki

3.1. Republika Korei

- (93) Jak wskazano w motywie 3, ustalono, że obejście pierwotnych środków dotyczące ChRL odbywało się poprzez Republikę Korei (Korea Południowa). W konsekwencji cło antydumpingowe nałożone na przywóz pochodzący z ChRL zostało rozszerzone na przywóz takich samych SWR wysyłanych z Korei Południowej, z wyjątkiem tych produkowanych przez jedenastu producentów rzeczywiście pochodzących z Korei Południowej.

- (94) W wyniku dochodzenia w sprawie obejścia środków i rozszerzenia cła antydumpingowego na przywóz wysyłany z Korei Południowej przywóz zmniejszył się znacząco, a udział w rynku spadł z 18,7 % w 2007 r. do 12,8 % w ODP. Wskazana wartość procentowa wydaje się odpowiadać udziałowi producentów rzeczywiście pochodzących z Korei Południowej, którym przyznano zwolnienie.

3.2. Mołdawia

- (95) Ustalono, że przywóz pochodzący z Mołdawii lub z tego państwa wysyłany był bliski zeru w okresie badanym. Dlatego też nie było konieczne przeprowadzanie dalszej analizy.

3.3. Maroko

- (96) Przywóz pochodzący z Maroka lub z tego państwa wysyłany wzrósł o 51 % w okresie badanym. Jego udział w rynku stanowił mniej niż 0,5 % w okresie badanym.

4. Inne państwa objęte środkami antydumpingowymi

- (97) Zgodnie z danymi Eurostatu wielkość przywozu niektórych lin oraz kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Federacji Rosyjskiej, jak określono w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1601/2001⁽¹⁾, zmniejszyła się o 41 % w okresie badanym.

- (98) Udział rosyjskiego przywozu w rynku zmniejszył się z 1,5 % w 2007 r. do 1,1 % w ODP.

5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (99) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki i wskaźniki gospodarcze mające wpływ na przemysł unijny.

5.1. Uwagi wstępne

- (100) Ze względu na fakt, iż zastosowano kontrolę wyrwykową w odniesieniu do przemysłu unijnego, oceny szkody dokonano zarówno na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie całego przemysłu unijnego, jak określono w motywie 75, jak i na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie objętych próbą producentów unijnych.

- (101) W przypadkach odwoływania się do kontroli wyrwykowej, zgodnie z ustanowioną praktyką, pewne wskaźniki szkody (produkcja, moce, wydajność, zapasy, sprzedaż, udział w rynku, wzrost i bezrobocie) są analizowane w odniesieniu do całego przemysłu unijnego, podczas gdy te wskaźniki szkody, które odnoszą się do wyników poszczególnych przedsiębiorstw, tzn. ceny, koszty produkcji, rentowność, wynagrodzenia, inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne, zdolność do pozyskania kapitału, są badane na podstawie informacji gromadzonych na poziomie objętych próbą producentów unijnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 4.8.2001, s. 1.

- (102) Jeden z producentów objętej próbą grupy Bridon – Bridon International Limited – prowadził rachunki w GBP w okresie badanym. W konsekwencji, zmiany kursu walutowego GBP względem EUR miały wpływ na niektóre wskaźniki szkody w okresie badanym.

5.2. Dane dotyczące przemysłu unijnego

a) Produkcja

- (103) Produkcja przemysłu unijnego spadła o 9 % między 2007 r. i ODP, tj. ze 182 681 ton do 165 394 ton. Wielkość produkcji pozostała niezmienną w 2008 r., a następnie znacząco zmniejszyła się o 13 % w 2009 r. w wyniku pogorszenia globalnej koniunktury gospodarczej. W ODP jej sytuacja poprawiła się i produkcja wzrosła o 4 punkty procentowe. Wielkość produkcji zmniejszyła się w stopniu bardziej ograniczonym niż konsumpcja na rynku unijnym, w związku z popytem na rynkach poza UE.

Przemysł unijny	2007	2008	2009	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	182 681	182 691	159 266	165 394
<i>indeks</i>	100	100	87	91

b) Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (104) Moce produkcyjne spadły w okresie badanym o 6 %. W 2009 r. spadły o 10 %, a następnie wzrosły o 4 punkty procentowe w ODP. Jako że spadek produkcji był względnie większy od spadku mocy, wykorzystanie mocy zmniejszyło się z 69 % w 2007 r. do 66 % w ODP.

Przemysł unijny	2007	2008	2009	ODP
Moce produkcyjne	265 779	261 383	239 312	249 254
<i>indeks</i>	100	98	90	94
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	69	70	67	66
<i>indeks</i>	100	102	97	97

c) Zapasy

- (105) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego przemysłu unijnego wzrósł w 2008 r. i 2009 r., ale w ODP obniżył się do poziomu z 2007 r.

Przemysł unijny	2007	2008	2009	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	12 656	13 254	12 790	12 651
<i>indeks</i>	100	105	101	100

d) Wielkość sprzedaży

- (106) Sprzedaż przemysłu unijnego na rynku unijnym spadła o 20 % między 2007 r. a ODP. Po spadku o 5 % w 2008 r. sprzedaż dalej zmniejszyła się o 24 punkty procentowe w 2009 r. w konsekwencji pogorszenia się koniunktury gospodarczej. Zmiana ta jest zgodna ze zmianą na rynku unijnym, który zmniejszył się o 21 % między 2007 r. a ODP w wyniku pogorszenia się koniunktury gospodarczej.

Przemysł unijny	2007	2008	2009	ODP
Sprzedaż niepowiązanym podmiotom w Unii (w tonach)	112 387	106 431	80 340	89 551
<i>indeks</i>	100	95	71	80

e) Udział w rynku

- (107) Przemysł unijny zdołał utrzymać udział w rynku na tym samym poziomie wynoszącym 44 % między 2007 r. i ODP. Lata 2008 i 2009 przyniosły jednak spadek udziału w rynku do poziomu wynoszącego odpowiednio 41 % i 40 % konsumpcji w Unii.

Przemysł unijny	2007	2008	2009	ODP
Udział w rynku	44	41	40	44
<i>indeks</i>	100	94	91	100

f) Wzrost

- (108) Między 2007 r. i ODP, gdy konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 21 %, wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła tylko o 20 %. Przemysł unijny nieznacznie zwiększył tym samym udział w rynku, podczas gdy przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, stracił prawie 2 punkty procentowe podczas tego samego okresu.

g) Zatrudnienie

- (109) Między 2007 r. a ODP poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym spadł o 12 %. Główny spadek miał miejsce w 2009 r., gdy zatrudnienie spadło o 8 punktów procentowych. Pokazuje to, że przemysł unijny był w stanie dostosować się do nowej sytuacji rynkowej.

Przemysł unijny	2007	2008	2009	ODP
Zatrudnienie	3 052	2 978	2 752	2 694
<i>indeks</i>	100	98	90	88

h) Wydajność

- (110) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego, mierzona jako produkcja na ekwiwalent pełnego czasu pracy („EPC”) w ujęciu rocznym, była zmienna w okresie badanym, ponieważ wzrosła o 2 punkty procentowe w 2008 r., następnie spadła o 5 punktów procentowych w 2009 r. i wzrosła o 6 punktów procentowych w ODP.

Przemysł unijny	2007	2008	2009	ODP
Wydajność	59,9	61,3	57,9	61,4
<i>indeks</i>	100	102	97	103

i) Wielkość marginesu dumpingu

- (111) Jeżeli chodzi o wpływ wielkości rzeczywistych i wysokich marginesów dumpingu na przemysł unijny, uwzględniając ogólną wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz istnienie ceł anty-dumpingowych, wpływ ten nie może zostać uznany za istotny.

5.3. Dane dotyczące producentów unijnych objętych próbą

j) Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe

- (112) Jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu unijnego wzrosły o 11 % między 2007 r. i ODP. Ceny wzrosły stopniowo o 16 % do 2009 r., a następnie zmniejszyły się o 5 punktów procentowych w ODP. Te zmiany cen są związane z tym, że przemysł unijny był w stanie rozłożyć na 2009 r. zamówienia o dużej wartości przyjęte przed pogorszeniem się koniunktury gospodarczej. Jest to również powiązane ze stopniowym przechodzeniem przemysłu unijnego w kierunku droższych SWR, mianowicie SWR o większej średnicy.

Producenci objęci próbą	2007	2008	2009	ODP
Średnia cena jednostkowa sprzedaży w UE (EUR/tonę)	3 219	3 492	3 720	3 560
<i>Indeks</i>	100	108	116	111

k) Wynagrodzenia

- (113) Między 2007 r. a ODP średnie wynagrodzenie w przeliczeniu na EPC zmniejszyło się o 12 % w okresie badanym. Z poniższej tabeli nie można jednak wyciągnąć miarodajnych wniosków, ponieważ duży wpływ na wynagrodzenia na pracownika miały zmiany kursu walutowego GBP – EUR w okresie badanym.

Producenci objęci próbą	2007	2008	2009	ODP
Wynagrodzenia na EPC (EUR)	55 062	50 570	46 638	48 329
<i>indeks</i>	100	92	85	88

l) Inwestycje i zdolność do pozyskania kapitału

- (114) Chociaż inwestycje w SWR spadły o 32 % w okresie badanym, były one znaczące i wynosiły ponad 35 mln EUR. Inwestycje były głównie skoncentrowane na SWR przynoszących wysoką marżę. Producenci objęci próbą nie mieli trudności z pozyskaniem kapitału w okresie badanym, ponieważ inwestycje mogły zazwyczaj być spłacone w terminie kilku lat.

Producenci objęci próbą	2007	2008	2009	ODP
Inwestycje (tys. EUR)	12 331	9 038	6 283	8 406
<i>indeks</i>	100	73	51	68

m) Rentowność na rynku unijnym

- (115) Producenci objęci próbą zdołali osiągnąć zyski w całym okresie badanym. Zyski osiągnięte od 2008 r. do ODP przewyższały zysk docelowy wynoszący 5 %, o którym mowa w dochodzeniu pierwotnym. Wyniki producentów objętych próbą wynikają głównie ze zmian cen między 2007 r. i ODP oraz ze stałego globalnego popytu dotyczącego producentów objętych próbą, który umożliwił im zmniejszenie stałych kosztów. Spadek rentowności w ODP wynika ze spadku cen i wielkości produkcji, który wywarł negatywny wpływ na koszty produkcji.

Producenci objęci próbą	2007	2008	2009	ODP
Rentowność na rynku unijnym (%)	3,6	5,7	11,1	6,5
<i>indeks</i>	100	158	307	179

n) Zwrot z inwestycji

- (116) Zwrot z inwestycji (ROI), wyrażony jako całkowity zysk przyniesiony przez działalność związaną z SWR w ujęciu procentowym wartości księgowej netto aktywów bezpośrednio i pośrednio związanych z produkcją SWR, był ogólnie zgodny z wyżej opisanym trendem rentowności w całym okresie badanym.

Producenci objęci próbą	2007	2008	2009	ODP
ROI (%)	24,5	45	76,4	69,6
<i>indeks</i>	100	184	312	284

o) Przepływy pieniężne

- (117) Sytuacja dotycząca przepływów pieniężnych poprawiła się między 2007 r. a ODP i była zgodna z wyżej opisanymi trendami rentowności w całym okresie badanym.

Producenci objęci próbą	2007	2008	2009	ODP
Przepływy pieniężne (tys. EUR)	20 255	38 579	60 276	45 841
indeks	100	190	298	226

p) Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (118) O ile wskaźniki przeanalizowane powyżej wskazują, że przemysł unijny odczuł pogorszenie się koniunktury gospodarczej, ponieważ zmniejszyły się wielkość sprzedaży, wielkość produkcji, zatrudnienie i inwestycje, wskaźniki te wskazują również, że przemysł unijny dostosował swoje wyposażenie produkcyjne, aby lepiej sprostać nowej sytuacji gospodarczej oraz być w stanie wykorzystać możliwości na rynku UE i poza UE w segmentach, w których można osiągnąć wysokie marże zysku. Poprawa sytuacji gospodarczej i finansowej przemysłu unijnego po wprowadzeniu środków antydumpingowych w 1999 r. dowodzi, że środki są skuteczne, a sytuacja przemysłu unijnego poprawiła się po wcześniejszym dumpingu.
- (119) Rząd Ukrainy wskazał, iż nie rozumie, w jaki sposób zniesienie ceł antydumpingowych na przywóz z Ukrainy mogłoby wyrządzić szkodę przemysłowi unijnemu, w sytuacji gdy jego wskaźniki szkody wykazały w większości pozytywne trendy w okresie kryzysu gospodarczego, a zwłaszcza między 2009 r. i ODP. Analiza ta była jednak oparta na ograniczonym okresie, a nie na całym okresie badanym. Należy zauważyć, że ten okres nie jest reprezentatywny dla całego trendu, który rozpoczął się w czasie, gdy zysk docelowy nie był nawet osiągnięty, a został on ostatecznie zrealizowany pomimo kryzysu gospodarczego, który dotknął przemysł unijny wraz z jego wskaźnikami, pod koniec okresu badanego. Istotnie, jak wskazano w motywach 112 i 115, względnie pozytywna ogólna sytuacja przemysłu unijnego wynikała, z jednej strony, z dużej ilości zamówień na koniec 2008 r., które były realizowane w 2009 r., a z drugiej strony – ze wzrostu konsumpcji na rynkach poza UE, który przyczynił się do ogólnego pozytywnego trendu dotyczącego wskaźników związanych z zyskiem.

5.4. Wniosek

- (120) Choć konsumpcja spadła o 21 %, przemysł unijny zdołał utrzymać swój udział w rynku, ceny wzrosły o 11 %, zapasy pozostały na dobrym poziomie, a wielkość produkcji zmniejszyła się w mniejszym stopniu niż konsumpcja. Pod względem rentowności przemysł unijny przynosił zysk w całym okresie badanym. Mając na uwadze powyższe kwestie, można stwierdzić, że przemysł unijny nie poniósł istotnej szkody w okresie badanym.

F. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (121) Jak wyjaśniono w motywach 55 i 68, producenci eksportujący z ChRL i na Ukrainie mają potencjał do znacz-

nego zwiększenia wielkości wywozu do Unii poprzez wykorzystanie wolnych mocy produkcyjnych. Dostępne są znaczące moce produkcyjne, które wynoszą ponad 500 000 ton, co stanowi całą konsumpcję w Unii. Jest zatem prawdopodobne, że w razie uchylecia środków na rynek unijny zostanie wprowadzona znacząca ilość SWR z ChRL i z Ukrainy, aby odzyskać udziały w rynku i powiększyć je.

- (122) Jak podkreślono w motywie 88, ceny przywozu z ChRL i Ukrainy były na niskim poziomie i podcinały ceny UE. Te niskie ceny najprawdopodobniej nadal byłyby stosowane. W przypadku Ukrainy, jak wskazano w motywie 67, ceny mogą ulec nawet dalszemu spadkowi. Taka polityka cenowa w połączeniu ze zdolnością eksporterów w wymienionych państwach do dostarczenia znaczących ilości produktu objętego postępowaniem na rynek unijny najprawdopodobniej wywarłaby negatywny wpływ na ceny na rynku unijnym oraz prawdopodobnie na sytuację gospodarczą przemysłu unijnego. Jak wykazano powyżej, wyniki finansowe przemysłu unijnego są ściśle powiązane z poziomem cen na rynku unijnym. Jest zatem prawdopodobne, że gdyby przemysł unijny był narażony na zwiększoną wielkość przywozu po cenach dumpingowych z ChRL i Ukrainy, pogorszyłoby to jego sytuację finansową zgodnie z ustaleniami dochodzenia pierwotnego. Na tej podstawie stwierdza się zatem, że uchYLENIE środków stosowanych wobec przywozu pochodzącego z ChRL i Ukrainy najprawdopodobniej skutkowałoby ponownym poniesieniem szkody przez przemysł unijny.
- (123) W odniesieniu do RPA i jak wskazano w motywie 63, wolne moce produkcyjne są ograniczone. Jak podkreślono w motywie 92, ceny eksportowe RPA stosowane w wywozie do UE nie podcinały cen przemysłu unijnego. Zważywszy na niewielki wywóz do UE, który był wprowadzany na rynek unijny, ceny eksportowe SWR z RPA stosowane na pięciu głównych rynkach poza UE porównano z cenami przemysłu unijnego także na podstawie rodzaju produktu. Ceny te również nie podcinały cen przemysłu unijnego.
- (124) Mając na uwadze ograniczone wolne moce produkcyjne i brak podcięcia cenowego, stwierdza się, że uchYLENIE środków dotyczących przywozu z RPA najprawdopodobniej nie doprowadzi do ponownego poniesienia szkody przez przemysł unijny

G. INTERES UNII

1. Wprowadzenie

- (125) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych wobec ChRL i Ukrainy nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Ustalenie interesu Unii polegało na ocenie poszczególnych interesów wszystkich zainteresowanych stron. Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesom Unii. Co więcej: fakt, że obecne dochodzenie to przegląd, a więc obejmuje ono analizę sytuacji, w której środki antydumpingowe

były już stosowane, umożliwia ocenę jakiegokolwiek nadmiernie niekorzystnego wpływu aktualnie obowiązujących środków antydumpingowych na zainteresowane strony.

- (126) Na tej podstawie zbadano, czy pomimo wniosku w sprawie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu istnieją szczególnie ważne wskazania mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie obecnych środków wobec przywozu pochodzącego z ChRL i Ukrainy w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii.

2. Interes przemysłu unijnego

- (127) Przemysł unijny udowodnił, iż jest przemysłem strukturalnie rentownym. Potwierdza to pozytywny rozwój jego sytuacji gospodarczej w okresie badanym. W szczególności fakt, że przemysł unijny utrzymał swój udział w rynku w okresie badanym, wyraźnie kontrastuje z sytuacją poprzedzającą wprowadzenie środków w 1999 r. Ponadto przemysł unijny poprawił swoją rentowność między 2007 r. i ODP. Przypomina się ponadto, iż ustalono, że miało miejsce obejście środków poprzez przywóz z Maroka, Mołdawii i Korei Południowej. Gdyby powyższy fakt nie miał miejsca, sytuacja przemysłu unijnego byłaby jeszcze bardziej korzystna.

- (128) Można rozsądnie przewidywać, że przemysł unijny będzie w dalszym ciągu odnosić korzyści ze środków antydumpingowych, które mają zostać utrzymane. Jeżeli środki wprowadzone wobec przywozu pochodzącego z ChRL i Ukrainy nie zostałyby utrzymane, prawdopodobne jest, że przemysł unijny znowu poniesie szkodę w wyniku zwiększonego przywozu po cenach dumpingowych z tych państw, a jego sytuacja finansowa pogorszy się.

3. Interes importerów

- (129) Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach ustalono, że skutek wprowadzenia środków nie byłby istotny. Jak wskazano w motywie 11, dwóch importerów udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i w pełni współpracowało w niniejszym postępowaniu. Wskazali oni, że środki powodowały wzrost cen. Dochodzenie jednak wykazało, że istnieją inne źródła podaży oraz że ceny importowe z innych państw były podobne do cen w ChRL.

- (130) Na podstawie powyższych ustaleń uznano, że obecnie obowiązujące środki nie mają znaczącego negatywnego wpływu na sytuację finansową tych przedsiębiorstw oraz że utrzymanie środków nie będzie mieć niekorzystnego wpływu na importerów.

4. Interes użytkowników

- (131) SWR mają szerokie zastosowanie i dlatego zainteresowanych może być wiele sektorów przemysłu wykorzystujących produkt objęty postępowaniem, np. w rybołówstwie, przemyśle morskim/żegludzie morskiej,

przemysłe naftowo-gazowym, górnictwie, leśnictwie, transporcie lotniczym, inżynierii lądowej i wodnej, w budownictwie i jako liny dźwigowe. Powyższy wykaz sektorów przemysłu wykorzystujących produkt objęty postępowaniem nie jest wyczerpujący.

- (132) Komisja przesłała kwestionariusze wszystkim znanym użytkownikom. Jak wskazano w motywie 16, tylko jeden użytkownik współpracował w niniejszym postępowaniu. Wskazał on, że nie odczuł istnienia środków, ponieważ dostępne są inne źródła dostaw, a SWR nie stanowią znaczącego udziału w jego kosztach produkcji. W tym kontekście stwierdzono, że mając na uwadze nieznaczący wpływ kosztów SWR na przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem oraz istnienie innych dostępnych źródeł dostaw, obowiązujące środki nie mają istotnego wpływu na ten przemysł.

5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (133) Zważywszy na powyższe ustalenia, uznano, że nie ma żadnych istotnych powodów przemawiających przeciwko utrzymaniu obecnych środków antydumpingowych.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (134) Wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków stosowanych wobec przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL i Ukrainy oraz zakończenie stosowania tych środków względem przywozu pochodzącego z RPA. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Nie wpłynęły jednak żadne uwagi mogące spowodować zmianę powyższych wniosków.

- (135) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe stosowane względem przywozu SWR pochodzących z ChRL i Ukrainy powinny zostać utrzymane. Natomiast środki stosowane względem przywozu z RPA powinny zostać zniesione.

- (136) Jak wspomniano w powyższych motywach 2 i 3, obecnie obowiązujące cła antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem z Ukrainy i z ChRL zostały rozszerzone tak, by dodatkowo objąć przywóz SWR wysyłanych odpowiednio z Mołdawii, Maroka i Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Mołdawii, Maroka i Republiki Korei. Cło antydumpingowe, które ma być utrzymane na przywóz produktu objętego postępowaniem, zgodnie z tym, co zostało przedstawione w motywie 2, powinno być nadal rozszerzone na przywóz SWR wysyłanych z Mołdawii, Maroka i Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Mołdawii, Maroka i Republiki Korei. Marokański producent eksportujący, który został zwolniony ze środków rozszerzonych rozporządzeniem (WE) nr 1886/2004, powinien również zostać zwolniony ze środków wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem. Jedenastu producentów eksportujących z Korei Południowej, których zwolniono

ze środków rozszerzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (WE) nr 400/2010, należy również zwolnić ze środków wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli, w tym lin zamkniętych, z wyłączeniem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 3 mm, objętych obecnie kodami CN ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 oraz ex 7312 10 98 (kody TARIC 7312 10 81 11, 7312 10 81 12, 7312 10 81 13, 7312 10 81 19, 7312 10 83 11, 7312 10 83 12, 7312 10 83 13, 7312 10 83 19, 7312 10 85 11, 7312 10 85 12, 7312 10 85 13, 7312 10 85 19, 7312 10 89 11, 7312 10 89 12, 7312 10 89 13, 7312 10 89 19, 7312 10 98 11, 7312 10 98 12, 7312 10 98 13 oraz 7312 10 98 19) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i z Ukrainy.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego, mająca zastosowanie do ceny netto CIF na granicy Unii, przed ociepleniem, dla produktów opisanych w ust. 1 i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, wynosi 60,4 %.

3. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego, mająca zastosowanie do ceny netto CIF na granicy Unii, przed ociepleniem, dla produktów opisanych w ust. 1 i pochodzących z Ukrainy, wynosi 51,8 %.

4. Ostateczne cło antydumpingowe, mające zastosowanie do przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, jak wskazano w ust. 2, niniejszym rozszerza się na przywóz tych samych stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka (kody TARIC 7312 10 81 12, 7312 10 83 12, 7312 10 85 12, 7312 10 89 12 oraz 7312 10 98 12), z wyjątkiem produktów, które zostały wyprodukowane przez Remer Maroc SARL, Zone Industrielle, Tranche 2, Lot 10, Settat, Maroko (dodatkowy kod TARIC A567), oraz na przywóz tych samych stalowych lin i kabli wysyłanych z Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei (kody TARIC 7312 10 81 13, 7312 10 83 13, 7312 10 85 13, 7312 10 89 13 oraz 7312 10 98 13), z wyjątkiem produktów wyprodukowanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Republika Korei	Bosung Wire Rope Co, Ltd., 568, Yongdeok-ri, Hallim-myeon, Gimhae-si, Gyeongsangnam-do, 621-872	A969
	Chung Woo Rope Co., Ltd. 1682-4, Songjung-Dong, Gangseo-Gu, Busan	A969

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
	CS Co., Ltd, 287-6 Soju-Dong Yangsan-City, Kyounghnam	A969
	Cosmo Wire Ltd., 4-10, Koyeon-Ri, Woong Chon-Myon Ulju-Kun, Ulsan	A969
	Dae Heung Industrial Co., Ltd., 185 Pyunglim - Ri, Daesan-Myun, Haman - Gun, Gyeongnam	A969
	DSR Wire Corp., 291, Seonpyong-Ri, Seo-Myon, Suncheon-City, Jeonnam	A969
	Kiswire Ltd., 20th Fl. Jangkyo Bldg., 1, Jangkyo-Dong, Chung-Ku, Seoul	A969
	Manho Rope & Wire Ltd., Dongho Bldg, 85-2, 4 Street Joongang-Dong, Jong-gu, Busan	A969
	Shin Han Rope CO., LTD, 715-8, Gojan-dong, Namdong-gu, Incheon	A969
	Ssang Yong Cable Mfg. Co., Ltd, 1559-4 Song-Jeong Dong, Gang-Seo Gu, Busan	A969
	Young Heung Iron & Steel Co., Ltd, 71-1 Sin-Chon Dong, Changwon City, Gyeongnam	A969

5. Ostateczne cło antydumpingowe, mające zastosowanie do przywozu z Ukrainy, jak określono w ust. 3, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz takich samych stalowych lin i kabli wysyłanych z Mołdawii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Mołdawii (kody TARIC 7312 10 81 11, 7312 10 83 11, 7312 10 85 11, 7312 10 89 11 oraz 7312 10 98 11).

6. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

7. Postępowanie przeglądowne dotyczące przywozu stalowych lin i kabli, w tym lin zamkniętych, z wyłączeniem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 3 mm, pochodzących z RPA i objętych obecnie kodami CN ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 oraz ex 7312 10 98, zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2012 r.

W imieniu Rady

N. WAMMEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 103/2012**z dnia 7 lutego 2012 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakiegokolwiek dodatkowy podział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lutego 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Modułowy panel ekranu (tak zwana „ściana LED”) składający się z poszczególnych modułów wykonanych z płytek, każda płytka o wymiarach w przybliżeniu 38 cm × 38 cm × 9 cm. Każda płytka zawiera czerwone, zielone i niebieskie diody elektroluminescencyjne (LED) i ma rozdzielczość 16 × 16 pikseli, plamkę o wielkości 24 mm, jasność 2 000 cd/m² i odświeżanie większe niż 300 Hz. Zawierają one również elektronikę sterującą. Panel przedstawiany jest razem z układem przetwarzającym składającym się z: — procesora wideo przyjmującego różne sygnały wejściowe (takie jak CVBS, Y/C, YUV/RGB, (HD-)SDI lub DVI) i pozwalającego na skalowanie obrazu/wideo do rozmiaru panelu ekranu, oraz — procesora sygnału pozwalającego na mapowanie pikseli sygnału wejściowego do panelu ekranu. Przetworzony sygnał jest wysyłany z procesora sygnału do rozdzielcy danych z wykorzystaniem kabli światłowodowych. Rozdzielca danych przesyła z kolei dane do różnych płytek panelu ekranu. Panel nie jest przeznaczony do oglądania z bliskiej odległości. Jest on wykorzystywany do celów imprez sportowych i rozrywkowych, zastosowań informacyjno-reklamowych w handlu, itp.	8528 59 80	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 4 do sekcji XVI oraz brzmienie kodów CN 8528, 8528 59 i 8528 59 80. Modułowy panel ekranu i układ przetwarzający wideo uważane są za jednostkę funkcyjną w rozumieniu uwagi 4 do sekcji XVI, ponieważ stanowią one pojedyncze składniki, połączone ze sobą przewodami elektrycznymi lub innymi urządzeniami, przeznaczone do wspólnego udziału w ściśle określonej funkcji. Jednostka jest zdolna do wyświetlania obrazów wideo z różnych źródeł, co jest indywidualną funkcją wyszczególnioną w pozycji 8528. Biorąc pod uwagę, że jednostka jest zdolna do wyświetlania różnego rodzaju wideo, nie może być ona uważana za urządzenie elektryczne do celów sygnalizacyjnych wykorzystujące sygnalizację wizualną. Zatem wyklucza się klasyfikację do pozycji 8531 jako tablice sygnalizacyjne (zob. również Noty wyjaśniające do HS do pozycji 8531 (D)). Jednostkę należy zatem klasyfikować do kodu CN 8528 59 80 jako pozostałe monitory kolorowe.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 104/2012**z dnia 7 lutego 2012 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lutego 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Tak zwany „zestaw rowerowy” składający się z następujących części składowych: a) ramy, b) przedniego widelca, oraz c) dwóch obręczy. Części składowe są przedstawiane do odprawy celnej równocześnie, ale są oddzielnie pakowane.	a) 8417 91 10 b) 8714 91 30 c) 8417 92 10	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 8714, 8714 91, 8714 91 10 i 8714 91 30 oraz 8714 92 i 8714 92 10. Ponieważ pakowane razem części składowe nie posiadają zasadniczego charakteru kompletnego roweru, wyklucza się klasyfikację przez zastosowanie reguły 2 a) Ogólnych reguł interpretacji (ORI) do podpozycji 8712 00 jako niekompletny rower (zob. również Noty wyjaśniające do CN do podpozycji 8712 00). Ponieważ nie są one pakowane razem, wyklucza się klasyfikację części składowych jako towarów pakowanych w zestawy do sprzedaży detalicznej w rozumieniu ORI 3 b). Wskutek tego części składowe należy klasyfikować oddzielnie. Ramę należy zatem klasyfikować do kodu CN 8714 91 10, przedni widelec do kodu CN 8714 91 30 a obręcze do kodu CN 8714 92 10.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 105/2012**z dnia 7 lutego 2012 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

(3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

a także mając na uwadze, co następuje:

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

(1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

(2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakiegokolwiek dodatkowy podział i która została ustanowiona

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lutego 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Maszyna wielofunkcyjna, o wymiarach w przybliżeniu 62 cm × 76 cm × 98 cm i masie w przybliżeniu 153 kg, składająca się ze skanera i elektrostatycznego mechanizmu drukującego. Posiada ona 150 kartkowy automatyczny podajnik kartek do dwustronnego kopiowania oryginałów, 2 pojemniki podajnika na papier, pulpit sterujący dla użytkownika, pamięć RAM 2,5 GB i wbudowany twardy dysk 80 GB. Jest ona wyposażona w interfejsy Ethernet, WLAN i USB. Maszyna może wykonywać następujące funkcje: — skanowanie, — drukowanie, oraz — kopiowanie cyfrowe. Maszyna może również wysyłać skanowane dokumenty przez internet (tak zwane „faksowanie e-mail/internet”). Maszyna może reprodukować do 51 stron formatu A4 na minutę. Może ona również pomniejszać lub powiększać obrazy, które skanuje (zoom 25 % – 400 %). Posiada prędkość skanowania 70 obrazów na minutę. Posiada rozdzielczość druku tylko dla tekstu 1 200 × 1 200 dpi i 600 × 600 dpi dla obrazów. Rozdzielczość kopiowania wynosi 600 × 600 dpi. Maszyna działa albo autonomicznie jako kopiarka, skanując oryginał i drukując kopie za pomocą elektrostatycznego mechanizmu drukującego, albo, jeżeli jest podłączona do sieci lub do maszyny do automatycznego przetwarzania danych, jako drukarka, skaner oraz do faksowania przez internet.	8443 31 80	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 8443, 8443 31 i 8443 31 80. Ze względu na charakterystykę maszyny, żadna z jej funkcji nie może być uważana za podstawową, a zatem wyklucza się klasyfikację do podpozycji 8443 31 20. Prędkość reprodukowania, prędkość skanowania, obecność automatycznego podajnika kartek, liczba pojemników podajnika na papier, pulpit sterujący i funkcja zoom nie wystarczają, aby uważać funkcję kopiowania cyfrowego za funkcję podstawową. W rzeczywistości prędkość reprodukowania jest taka sama jak kopiowania i drukowania, ponieważ zależy ona od mechanizmu drukującego, który jest wykorzystywany dla obu funkcji. Pojemniki podajnika na papier wykorzystywane są także zarówno do drukowania, jak i kopiowania. Prędkość skanowania jest odpowiednia zarówno dla skanowania, jak i drukowania. Automatyczny podajnik kartek i pulpit sterujący są w równym stopniu wykorzystywane do kopiowania, skanowania i faksowania przez internet. Obecność funkcji zoom, która odnosi się w szczególności do kopiowania, nie wystarcza aby kopiowanie uważać za funkcję podstawową. Ponadto możliwość podłączenia urządzenia do maszyny do automatycznego przetwarzania danych lub do sieci jest ważną cechą, ponieważ pozwala to na drukowanie i skanowanie dokumentów z/do maszyny do automatycznego przetwarzania danych oraz wysyłanie ich przez internet. Maszynę należy zatem klasyfikować do kodu CN 8443 31 80 jako pozostałe maszyny, które wykonują dwie lub więcej funkcji drukowania, kopiowania lub transmisji telefaksowej, nie posiadające kopiowania cyfrowego jako funkcji podstawowej.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 106/2012**z dnia 7 lutego 2012 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakkolwiek dodatkowy podział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lutego 2012 r.

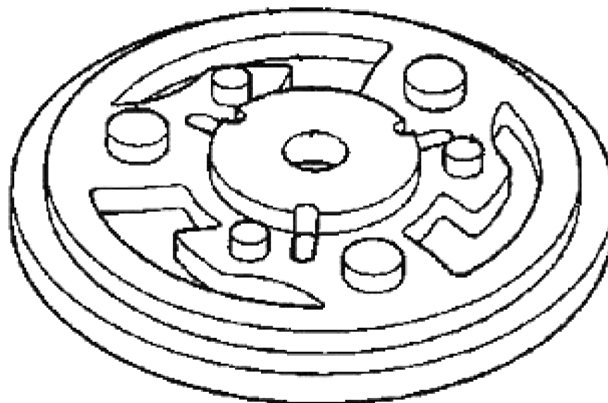
W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Metalowe urządzenie w kształcie dysku o średnicy w przybliżeniu 8 cm i grubości 2 cm (tak zwany „mechanizm obrotowy fotela”). Urządzenie ma nierówną powierzchnię z centralnym otworem prowadzącym i składa się z: — płytki prowadnicy, — sprężyny spiralnej, — krzywki zawiasowej, — krzywki pozycjonowania, — dwóch zapadek przesuwnych, — mechanizmu zapadkowego, oraz — pierścienia. Jest ono częścią składową mechanizmów odchylania dla foteli pojazdów silnikowych. Urządzenie jest używane do dostosowania kąta oparcia fotela zgodnie z potrzebą kierowcy lub pasażerów i przyczynia się do wzmocnienia fotela. (*) Zobacz ilustracja	9401 90 80	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 9401, 9401 90 i 9401 90 80. Ze względu na swoją charakterystykę, a mianowicie precyzyjną budowę mechaniczną z kilku różnych elementów, urządzenie jest specjalnie zaprojektowane, aby być zasadniczą częścią mechanizmu odchylania fotela pojazdu silnikowego. Wskutek tego wyklucza się klasyfikację jako oprawy, okucia i podobne artykuły z metalu do pozycji 8302 (zob. również Noty wyjaśniające do HS do pozycji 8302, akapit pierwszy). W rezultacie urządzenie uważa się za część mechanizmu odchylania fotela pojazdu silnikowego. Urządzenie należy zatem klasyfikować do kodu CN 9401 90 80 jako pozostałe części foteli w rodzaju stosowanych w pojazdach silnikowych.
(*) Ilustracja ma charakter wyłącznie informacyjny.		

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 107/2012**z dnia 8 lutego 2012 r.**

zmieniające, w odniesieniu do substancji dichlorowodorek oktenidyny, załącznik do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 w związku z jego art. 17,

uwzględniając opinię Europejskiej Agencji Leków wydaną przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Maksymalny limit pozostałości substancji farmakologicznie czynnych przeznaczonych do stosowania w Unii w weterynaryjnych produktach leczniczych dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, bądź w produktach biobójczych stosowanych w produkcji zwierzęcej należy określać zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 470/2009.
- (2) Substancje farmakologicznie czynne i ich klasyfikację w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego określono w załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾.

- (3) Do Europejskiej Agencji Leków wpłynął wniosek w sprawie określenia maksymalnych limitów pozostałości (zwanymi dalej „MLP”) dichlorowodoru oktenidyny przy stosowaniu na skórę w odniesieniu do wszystkich gatunków ssaków, od których lub z których pozyskuje się żywność.
- (4) Zgodnie z zaleceniem Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych nie ma potrzeby określania MLP dichlorowodoru oktenidyny wyłącznie przy stosowaniu na skórę w odniesieniu do wszystkich gatunków ssaków, od których lub z których pozyskuje się żywność.
- (5) Należy zatem zmienić tabelę 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 37/2010, tak aby włączyć do niej substancję dichlorowodorek oktenidyny przy stosowaniu na skórę w odniesieniu do wszystkich gatunków ssaków, od których lub z których pozyskuje się żywność.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lutego 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Do tabeli 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 dodaje się następującą substancję, zachowując porządek alfabetyczny:

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	MLP	Tkanki docelowe	Inne przepisy (na podstawie art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 470/2009)	Klasyfikacja terapeutyczna
„Dichlorowodorek oktenidyny	Nie dotyczy	Wszystkie gatunki ssaków, od których lub z których pozyskuje się żywność	MLP nie jest wymagany	Nie dotyczy	Wyłącznie do stosowania na skórę	Środki przeciwważne/Środki antyseptyczne

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 108/2012**z dnia 8 lutego 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lutego 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	156,8
	MA	56,6
	TN	76,7
	TR	130,2
	ZZ	105,1
0707 00 05	EG	229,9
	JO	137,5
	TR	174,7
	US	57,6
	ZZ	149,9
0709 91 00	EG	330,9
	ZZ	330,9
0709 93 10	MA	94,6
	TR	141,0
	ZZ	117,8
0805 10 20	EG	50,0
	IL	78,7
	MA	54,6
	TN	53,8
	TR	74,5
	ZZ	62,3
0805 20 10	IL	138,0
	MA	83,0
	ZZ	110,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	60,2
	IL	97,6
	JM	98,5
	KR	94,1
	MA	111,3
	TR	75,1
	ZZ	89,5
0805 50 10	EG	46,1
	TR	54,8
	ZZ	50,5
0808 10 80	CA	130,0
	CL	98,4
	CN	109,0
	MA	59,2
	MK	31,8
	US	145,7
	ZZ	95,7
0808 30 90	CL	141,4
	CN	51,0
	US	120,5
	ZA	105,1
	ZZ	104,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 7 lutego 2012 r.

w sprawie wkładu finansowego Unii na środki nadzwyczajne podjęte w celu zwalczania w 2011 r. choroby pęcherzykowej świń we Włoszech i klasycznego pomoru świń na Litwie

*(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 577)***(Jedynie teksty w języku włoskim i litewskim są autentyczne)**

(2012/72/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Choroba pęcherzykowa świń jest zakaźną chorobą wirusową świń powodującą zakłócenia w handlu i wywozie do państw trzecich.
- (2) Klasyczny pomór świń jest zakaźną chorobą wirusową świń i dzików, która powoduje zakłócenia w handlu wewnątrzunijnym i w wywozie do państw trzecich.
- (3) W przypadku wystąpienia ogniska choroby pęcherzykowej świń zachodzi ryzyko rozprzestrzenienia się czynnika chorobotwórczego do innych gospodarstw, w których hodowane są świny w danym państwie członkowskim, a także do innych państw członkowskich i państw trzecich poprzez handel żywymi świniami lub otrzymanymi z nich produktami.
- (4) W przypadku wystąpienia ogniska klasycznego pomoru świń zachodzi ryzyko rozprzestrzenienia się czynnika chorobotwórczego do innych gospodarstw, w których hodowane są świny w danym państwie członkowskim, a także do innych państw członkowskich i państw trzecich poprzez handel żywymi świniami, otrzymanymi z nich produktami, ich nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami.
- (5) W dyrektywie Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającej ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególnie środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń⁽²⁾ określono środki, które w przypadku wystąpienia ogniska

tej choroby muszą być natychmiast wprowadzone przez państwa członkowskie w celu zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenianiu się wirusa.

- (6) W dyrektywie Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie środków zwalczania klasycznego pomoru świń⁽³⁾ określono środki, które w przypadku wystąpienia ogniska tej choroby muszą być natychmiast wprowadzone przez państwa członkowskie w celu zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenianiu się wirusa.
- (7) W decyzji 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Zgodnie z art. 3 ust. 2 tej decyzji państwa członkowskie otrzymują wkład finansowy przeznaczony na pokrycie kosztów niektórych środków służących zwalczaniu chorób zakaźnych wymienionych w art. 3 ust. 1.
- (8) W art. 3 ust. 6 tiret pierwsze decyzji 2009/470/WE ustanowiono zasady dotyczące udziału procentowego w wydatkach poniesionych przez państwo członkowskie, który może zostać pokryty w ramach wkładu finansowego Unii.
- (9) Wkład finansowy Unii przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu chorób zakaźnych wymienionych w art. 3 ust. 1 podlega zasadom zawartym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiającym zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG⁽⁴⁾.
- (10) Ogniska choroby pęcherzykowej świń wystąpiły w 2011 r. we Włoszech. Władze Włoch poinformowały Komisję i inne państwa członkowskie w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt o zastosowanych środkach zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi powiadamiania i zwalczania choroby oraz o ich rezultatach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, s. 69.⁽³⁾ Dz.U. L 316 z 1.12.2001, s. 5.⁽⁴⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.

- (11) Ogniska klasycznego pomoru świń wystąpiły w 2011 r. na Litwie. Władze Litwy poinformowały Komisję i inne państwa członkowskie w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt o zastosowanych środkach zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi powiadamiania i zwalczania choroby oraz o ich rezultatach.
- (12) Władze Włoch i Litwy wypełniły zatem zobowiązania techniczne i administracyjne dotyczące środków przewidzianych w art. 3 ust. 2 decyzji 2009/470/WE oraz w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.
- (13) Na obecnym etapie nie można ustalić dokładnej kwoty finansowego wkładu Unii, jako że dostarczone informacje o kosztach rekompensat i o wydatkach operacyjnych są szacunkowe. Z powodu dużej wysokości kwoty pierwsza transza powinna zostać przyznana Litwie.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Unii na rzecz Włoch

1. Przyznaje się Włochom wkład finansowy Unii na pokrycie wydatków poniesionych przez to państwo członkowskie w ramach środków, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 6 decyzji 2009/470/WE, wprowadzonych w celu zwalczania choroby pęcherzykowej świń we Włoszech w 2011 r.

2. Kwotę wkładu finansowego, o którym mowa w ust. 1, ustala się w późniejszej decyzji, którą należy przyjąć zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 40 ust. 2 decyzji 2009/470/WE.

Artykuł 2

Wkład finansowy Unii na rzecz Litwy

1. Przyznaje się Litwie wkład finansowy Unii na pokrycie wydatków poniesionych przez to państwo członkowskie w ramach środków, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 6 decyzji 2009/470/WE, wprowadzonych w celu zwalczania klasycznego pomoru świń na Litwie w 2011 r.
2. Kwotę wkładu finansowego, o którym mowa w ust. 1, ustala się w późniejszej decyzji, którą należy przyjąć zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 40 ust. 2 decyzji 2009/470/WE.

Artykuł 3

Zasady wypłaty wkładu finansowego

Wypłaca się Litwie pierwszą transzę w wysokości 700 000,00 EUR jako część wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej i Republiki Litewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lutego 2012 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 6 lutego 2012 r.

w sprawie wytycznych w zakresie ochrony danych odnośnie do systemu wczesnego ostrzegania i reagowania (EWRS)

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 568)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/73/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją nr 2119/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 1998 r. ustanawiającą sieć nadzoru i kontroli epidemiologicznej chorób zakaźnych we Wspólnocie⁽¹⁾ ustanowiono sieć nadzoru i kontroli epidemiologicznej chorób zakaźnych we Wspólnocie oraz system wczesnego ostrzegania i reagowania (zwany dalej „EWRS”) w celu zapobiegania tym chorobom i ich kontroli.
- (2) W decyzji 2000/57/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie systemu wczesnego ostrzegania i reagowania w celu zapobiegania i kontroli chorób zakaźnych na mocy decyzji nr 2119/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ Komisja przyjęła przepisy wykonawcze dotyczące EWRS, których celem jest stworzenie, za pomocą odpowiednich środków, zorganizowanych i stałych form komunikacji pomiędzy Komisją i właściwymi organami ds. zdrowia publicznego odpowiedzialnymi w państwach członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego za wyznaczanie środków, które mogą być konieczne do ochrony zdrowia publicznego oraz do zapobiegania chorobom zakaźnym i powstrzymania ich rozprzestrzeniania się⁽³⁾.
- (3) Prawo do ochrony danych osobowych zapisane jest w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 8.

(4) Ponadto wymiana informacji drogą elektroniczną pomiędzy państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją musi być zgodna z przepisami o ochronie danych osobowych ustanowionymi w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽⁴⁾ oraz w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽⁵⁾.

(5) Decyzją Komisji 2009/547/WE z dnia 10 lipca 2009 r. zmieniającą decyzję 2000/57/WE w sprawie systemu wczesnego ostrzegania i reagowania w celu zapobiegania i kontroli chorób zakaźnych na mocy decyzji nr 2119/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁶⁾ wprowadzono specjalne zabezpieczenia w przypadku wymiany danych osobowych pomiędzy państwami członkowskimi podczas procedury ustalania kontaktów zakaźnych w celu identyfikacji osób zakażonych lub osób potencjalnie zagrożonych, w razie wystąpienia przypadku związanego z chorobami zakaźnymi o potencjale rozprzestrzenienia się na całą UE.

(6) W dniu 26 kwietnia 2010 r. Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię o kontroli wstępnej⁽⁷⁾, w której wezwał do jaśniejszego określenia odpowiedzialności różnych podmiotów zaangażowanych w EWRS oraz do właściwego zaradzenia potencjalnym zagrożeniom dla praw podstawowych wynikającym z przetwarzania na większą skalę danych dotyczących

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 3.10.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 21 z 26.1.2000, s. 32.

⁽³⁾ System EWRS jest zarezerwowany do zgłaszania, przez właściwe organy ds. zdrowia publicznego w państwach członkowskich, określonych zagrożeń dla zdrowia publicznego („przypadków”) zdefiniowanych w załączniku I do wspomnianej decyzji 2000/57/WE.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 57.

⁽⁷⁾ Opinia o kontroli wstępnej z dnia 26 kwietnia 2010 r. wydana przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w odniesieniu do systemu wczesnego ostrzegania i reagowania, notyfikowanego przez Komisję Europejską w dniu 18 lutego 2009 r. (sprawa C 2009-0137). Opinia ta została opublikowana na stronie internetowej Europejskiego Inspektora Ochrony Danych pod następującym adresem: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Supervision/Priorchecks/Opinions/2010/10-04-26_EWRS_EN.pdf.

ustalania kontaktów zakaźnych w przypadku wystąpienia w przyszłości poważnych zagrożeń dla zdrowia związanych z pandemią.

- (7) Uwzględniając zalecenia przedstawione we wspomnianej opinii przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, Komisja opracowała zestaw wytycznych w zakresie ochrony danych odnośnie do EWRS, co powinno pomóc w jaśniejszym określeniu odpowiednich ról, zadań i obowiązków różnych podmiotów systemu i zagwarantować w ten sposób skuteczne przestrzeganie wspomnianych powyżej przepisów o ochronie danych oraz dostarczyć podmiotom danych jasnych informacji i łatwo dostępnych mechanizmów egzekwowania przysługujących im praw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Państwa członkowskie powinny poinformować użytkowników EWRS o istnieniu wytycznych określonych w załączniku do niniejszego zalecenia.
2. Należy zachęcić krajowe organy odpowiedzialne za system EWRS, aby zwróciły się do krajowych organów ochrony

danych o wskazówki i pomoc w określeniu najlepszego sposobu realizacji niniejszych wytycznych zgodnie z prawem krajowym.

3. Państwom członkowskim zaleca się przekazanie Komisji Europejskiej informacji zwrotnej na temat realizacji wytycznych określonych w załączniku nie później niż dwa lata po przyjęciu niniejszego zalecenia. Informacje zwrotne zostaną udostępnione Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych i uwzględnione przez Komisję przy ocenie poziomu ochrony danych w EWRS, jak również ocenie treści i terminów wprowadzania wszelkich przyszłych środków, w tym ewentualnego przyjęcia instrumentu prawnego.
4. Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lutego 2012 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

WYTYCZNE W ZAKRESIE OCHRONY DANYCH ODNOŚNIE DO SYSTEMU WCZESNEGO OSTRZEGANIA I REAGOWANIA (EWRS)**1. WPROWADZENIE**

EWRS jest aplikacją internetową zaprojektowaną przez Komisję Europejską we współpracy z państwami członkowskimi w celu stworzenia zorganizowanych i stałych form komunikacji pomiędzy Komisją i właściwymi organami ds. zdrowia publicznego odpowiedzialnymi w państwach członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego za określanie środków koniecznych do ochrony zdrowia publicznego. Od 2005 r. z EWRS połączona jest także agencja unijna, Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (zwane dalej „ECDC”) ⁽¹⁾.

W celu zwiększenia zdolności państw członkowskich do zapobiegania potencjalnemu rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych w UE konieczna jest współpraca między krajowymi organami ds. zdrowia, jak również ich gotowość do reagowania w sposób szybki i skoordynowany na przypadki spowodowane chorobami zakaźnymi, które są lub mogą potencjalnie być zagrożeniem dla zdrowia publicznego.

Wcześniejsze ogniska SARS, pandemia grypy A(H1N1) i inne choroby zakaźne wyraźnie dowiodły, jak szybko mogą rozprzestrzenić się nieznane wcześniej choroby, powodując wysoką umieralność i zachorowalność. Szybkie podróżowanie i handel światowy ułatwiają przenoszenie chorób zakaźnych, które nie znają granic państwowych. Aby kontrolować takie kryzysowe sytuacje i nie dopuścić do poważnych i szkodliwych zmian, konieczne są wczesne wykrywanie oraz skuteczna komunikacja i koordynacja na poziomie europejskim i międzynarodowym.

System EWRS został zaprojektowany jako scentralizowany mechanizm, mający umożliwić państwom członkowskim wysyłanie ostrzeżeń, wymianę informacji i koordynację ich środków reagowania, w sposób szybki i bezpieczny, w odniesieniu do przypadków stanowiących potencjalne zagrożenie dla zdrowia w UE.

2. ZAKRES I CELE WYTYCZNYCH

Zarządzanie i obsługa EWRS może obejmować wymianę danych osobowych w określonych przypadkach, gdy jest to przewidziane w odpowiednich instrumentach prawnych (zob. pkt 4 dotyczący podstaw prawnych uzasadniających wymianę danych osobowych w EWRS).

Wymiana danych osobowych pomiędzy właściwymi organami ds. zdrowia w państwach członkowskich musi być zgodna z przepisami o ochronie danych osobowych określonymi w krajowych aktach prawnych transponujących dyrektywę 95/46/WE w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych.

Ponieważ użytkownicy EWRS nie są ekspertami w obszarze ochrony danych i nie zawsze są wystarczająco świadomi nałożonych przez prawo wymogów dotyczących tej ochrony, wskazane jest jednak ustalenie dla tych użytkowników wytycznych, w których w sposób zrozumiały i przyjazny dla użytkownika wytłumaczono by funkcjonowanie EWRS z punktu widzenia ochrony danych. Celem wspomnianych wytycznych jest także podniesienie świadomości oraz propagowanie najlepszych praktyk i konsekwentnego, jednolitego podejścia do przestrzegania przepisów o ochronie danych wśród użytkowników EWRS w państwach członkowskich.

Należy jednak zauważyć, że wytyczne te nie mają stanowić wszechstronnego przeglądu wszystkich zagadnień dotyczących ochrony danych w związku z EWRS. Dalsze wskazówki i pomoc można uzyskać w organach ochrony danych w państwach członkowskich. W szczególności, usilnie zachęca się użytkowników EWRS do zasięgnięcia rady właściwych organów ochrony danych w sprawie najlepszego sposobu wdrożenia niniejszych wytycznych na poziomie krajowym, tak aby zapewnić pełne przestrzeganie wymogów dotyczących ochrony danych obowiązujących w danym kraju. Wykaz organów ochrony danych i ich dane kontaktowe znajdują się pod poniższym adresem internetowym:

http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/nationalcomm/index_en.htm

Wreszcie należy podkreślić, że niniejsze wytyczne nie stanowią autentycznej wykładni unijnego prawa o ochronie danych, gdyż w systemie instytucjonalnym UE interpretowanie prawa unijnego należy wyłącznie do kompetencji Trybunału Sprawiedliwości.

3. PRAWO WŁAŚCIWE I NADZÓR

Określenie prawa właściwego zależy od tego, kim jest użytkownik EWRS. W szczególności, przetwarzanie danych osobowych przez Komisję i ECDC w ramach zarządzania systemem i jego obsługi (w zakresie określonym w kolejnych punktach) reguluje rozporządzenie (WE) nr 45/2001.

⁽¹⁾ ECDC także wspiera i wspomaga Komisję w obsłudze aplikacji EWRS. Zadanie to zostało powierzone ECDC rozporządzeniem (WE) nr 851/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającym Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, w szczególności jego art. 8 (Dz.U. L 142 z 30.4.2004, s. 1).

Jeśli chodzi o przetwarzanie danych osobowych przez właściwe organy krajowe odpowiedzialne za EWRS, prawem właściwym jest odpowiednie krajowe prawodawstwo w zakresie ochrony danych transponujące dyrektywę 95/46/WE. Należy zauważyć, że dyrektywa ta pozostawia państwom członkowskim pewną swobodę działania przy transpozycji jej przepisów do prawa krajowego. W szczególności, dyrektywa umożliwia państwom członkowskim wprowadzenie w określonych przypadkach wyjątków lub odstępstw od niektórych przepisów. Jednocześnie w krajowych przepisach o ochronie danych, którym podlega użytkownik EWRS, mogą być określone surowsze wymogi dotyczące ochrony danych lub wymogi specyficzne dla danego kraju, nieprzewidziane w aktach prawnych innych państw członkowskich.

Ze względu na tę specyfikę wymogów obowiązujących w poszczególnych krajach zaleca się, aby użytkownicy EWRS omówili niniejsze wytyczne z odpowiednimi organami ochrony danych, aby zapewnić spełnienie wszystkich wymogów określonych we właściwych przepisach krajowych. Na przykład elementy informacji, które mają być przekazane podmiotom danych w momencie gromadzenia danych, mogą się znacznie różnić w zależności od państwa członkowskiego. Różne mogą być także zasady przetwarzania specjalnych kategorii danych osobowych (np. danych dotyczących zdrowia) osób fizycznych.

Jedną z głównych cech unijnych ram prawnych w zakresie ochrony danych, obejmujących rozporządzenie (WE) nr 45/2001 i dyrektywę 95/46/WE, jest to, że są one nadzorowane przez niezależne publiczne organy ochrony danych. Przetwarzanie danych osobowych przez instytucje i organy UE jest nadzorowane przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych⁽¹⁾, natomiast przetwarzanie danych przez osoby fizyczne lub prawne, krajowe organy publiczne, agencje lub inne organy w państwach członkowskich jest nadzorowane przez odpowiednie organy ochrony danych. Organy nadzoru zostały upoważnione we wszystkich państwach członkowskich do rozpatrywania wniosków złożonych przez obywateli w związku z ochroną ich praw i swobód odnośnie do przetwarzania danych osobowych. Aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje na temat rozpatrywania skarg i wniosków podmiotów danych, użytkownicy EWRS proszeni są o zapoznanie się z pkt 9 dotyczącym dostępu do danych osobowych i innych praw podmiotów danych.

4. PODSTAWY PRAWNE WYMIANY DANYCH OSOBOWYCH W EWRS

Decyzją nr 2119/98/WE przewidziano utworzenie sieci na poziomie UE (zwanej dalej „Siecią”) w celu wspierania współpracy i koordynacji pomiędzy państwami członkowskimi, z pomocą Komisji, mając na względzie sprawniejsze zapobieganie chorobom zakaźnym w UE i ich kontrolę⁽²⁾. W tych ramach system EWRS został utworzony jako jeden z filarów Sieci, umożliwiający wymianę informacji, konsultacje i koordynację na poziomie europejskim w razie wystąpienia przypadków spowodowanych chorobami zakaźnymi, które mogą potencjalnie być zagrożeniem dla zdrowia publicznego w UE.

Należy zaznaczyć, że nie wszystkie informacje wymieniane w EWRS mają charakter danych osobowych. W rzeczywistości w systemie zasadniczo nie wymienia się danych dotyczących zdrowia lub innych danych osobowych zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej.

Co to są „dane osobowe”?

Do celów dyrektywy 95/46/WE i rozporządzenia (WE) nr 45/2001 „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej („podmiot danych”); osoba możliwa do zidentyfikowania to osoba, której tożsamość można ustalić bezpośrednio lub pośrednio, szczególnie przez powołanie się na numer identyfikacyjny lub jeden bądź kilka szczególnych czynników określających jej fizyczną, fizjologiczną, umysłową, ekonomiczną, kulturową lub społeczną tożsamość⁽³⁾.

Właściwe organy ds. zdrowia w państwach członkowskich EOG głównie przekazują do Sieci, poprzez EWRS, informacje dotyczące m.in. pojawienia się lub ponownego wystąpienia przypadków chorób zakaźnych wraz z informacjami na temat zastosowanych środków kontroli, lub informacje o niezwykłych zjawiskach epidemiologicznych lub nowych chorobach zakaźnych nieznanego pochodzenia⁽⁴⁾, które mogą wymagać podjęcia w porę skoordynowanych działań przez państwa członkowskie, w celu zmniejszenia ryzyka rozprzestrzenienia się choroby w UE⁽⁵⁾. Na podstawie informacji dostępnych za pomocą Sieci państwa członkowskie będą się ze sobą konsultować, w porozumieniu z Komisją, w celu koordynowania wysiłków na rzecz zapobiegania chorobom zakaźnym i ich kontroli, w tym odnośnie do środków, które przyjęły lub mają zamiar przyjąć na poziomie krajowym⁽⁶⁾.

W niektórych przypadkach informacje wymieniane za pomocą systemu dotyczą jednak osób fizycznych i można je uznać za dane osobowe.

Przed wszystkim, przetwarzanie ograniczonej ilości danych osobowych upoważnionych użytkowników EWRS jest nierozdzielnie związane z zarządzaniem systemem i jego obsługą. W istocie przetwarzanie danych kontaktowych użytkowników (nazwisko, organizacja, adres e-mail, numer telefonu itp.) jest konieczne do utworzenia i funkcjonowania systemu. Te dane osobowe są gromadzone przez państwa członkowskie i dalej przetwarzane w ramach kompetencji Komisji wyłącznie do celów skutecznej współpracy przy zarządzaniu systemem EWRS i Siecią, na której on bazuje.

⁽¹⁾ <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/EDPS>.

⁽²⁾ Kategorie chorób zakaźnych, którymi zajmuje się Sieć, są ograniczone do kategorii wymienionych w załączniku do decyzji nr 2119/98/WE.

⁽³⁾ Artykuł 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE oraz art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

⁽⁴⁾ Artykuł 4 decyzji nr 2119/98/WE.

⁽⁵⁾ Załącznik I decyzji 2000/57/WE dotyczący definicji „przypadków” podlegających zgłaszaniu w ramach EWRS.

⁽⁶⁾ Artykuł 6 decyzji nr 2119/98/WE.

Co ważniejsze, wystąpienie przypadków związanych z chorobami zakaźnymi o potencjale rozprzestrzenienia się na całą UE może wymagać wprowadzenia przez dotknięte chorobą państwa członkowskie, współpracujące między sobą, szczególnych środków kontroli, tak zwanych środków „ustalania kontaktów zakaźnych” w celu zidentyfikowania osób zakażonych lub osób potencjalnie zagrożonych oraz zapobieżenia przenoszeniu poważnych chorób zakaźnych. Taka współpraca może obejmować wymianę poprzez EWRŚ danych osobowych, w tym szczególnie chronionych danych dotyczących zdrowia, odnoszących się do potwierdzonych lub podejrzewanych przypadków chorób u ludzi, pomiędzy państwami członkowskimi, których bezpośrednio dotyczą środki ustalania kontaktów zakaźnych⁽¹⁾.

Co oznacza „przetwarzanie danych osobowych”?

Do celów dyrektywy 95/46/WE i rozporządzenia (WE) nr 45/2001 „przetwarzanie danych osobowych oznacza każdą operację lub zestaw operacji dokonywanych na danych osobowych przy pomocy środków zautomatyzowanych lub innych, jak np. gromadzenie, nagrywanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptacja lub modyfikacja, odzyskiwanie, konsultowanie, wykorzystywanie, ujawnianie przez transmisję, rozpowszechnianie lub udostępnianie w inny sposób, układanie lub kompilowanie, blokowanie, usuwanie lub niszczenie”⁽²⁾.

W powyższych sytuacjach przetwarzanie danych osobowych w EWRŚ musi być uzasadnione określonymi podstawami prawnymi. W tym przypadku kryteria uzasadniające przetwarzanie danych są określone w art. 7 dyrektywy 95/46/WE oraz w odpowiednich przepisach art. 5 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Jeśli chodzi o dane kontaktowe użytkowników EWRŚ, są one przetwarzane w oparciu o:

- art. 5 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 45/2001: „przetwarzanie jest konieczne dla zgodności ze zobowiązaniem prawnym, któremu podlega administrator danych⁽³⁾”. Przetwarzanie jest konieczne do zarządzania systemem EWRŚ i jego obsługi przez Komisję przy wsparciu ze strony ECDC,
- oraz art. 5 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 45/2001: „podmiot danych jednoznacznie wyraził na to zgodę”. Dane kontaktowe użytkowników uzyskuje się od samych podmiotów danych, po uzyskaniu od nich świadomej zgody na przetwarzanie ich danych osobowych w EWRŚ (zob. pkt 8 dotyczący przekazywania informacji podmiotom danych).

Kryteria określone w art. 7 lit. c), d) oraz e) dyrektywy 95/46/WE są najistotniejsze dla wymiany w EWRŚ danych dotyczących kontaktów zakaźnych (np. danych kontaktowych osób zakażonych, danych dotyczących środka podróży i innych danych związanych z trasą podróży i miejscami pobytu danej osoby, informacji o odwiedzonych osobach i osobach potencjalnie narażonych na zakażenie) osób fizycznych⁽⁴⁾:

- art. 7 lit. c) dyrektywy 95/46/WE: „przetwarzanie danych jest konieczne dla wykonania zobowiązania prawnego, któremu administrator danych podlega”. W decyzji nr 2119/98/EC wymagane jest ustanowienie systemu wczesnego ostrzegania i reagowania w celu zapobiegania chorobom zakaźnym i ich kontroli w UE. Decyzją tą państwa członkowskie zostały zobowiązane do zgłaszania poprzez EWRŚ określonych przypadków spowodowanych chorobami zakaźnymi, które są lub mogą potencjalnie być zagrożeniem dla zdrowia publicznego⁽⁵⁾. Obowiązek zgłaszania obejmuje także środki wprowadzone przez właściwe organy w zainteresowanych państwach członkowskich w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się tych chorób i jego powstrzymania, w tym środki ustalania kontaktów zakaźnych wprowadzone w celu zidentyfikowania osób zakażonych lub osób potencjalnie zagrożonych zakażeniem⁽⁶⁾,
- art. 7 lit. d) dyrektywy 95/46/WE: „przetwarzanie danych jest konieczne dla ochrony żywotnych interesów osób, których dane dotyczą”. Co do zasady, wymiana między zainteresowanymi państwami członkowskimi danych osobowych osób zakażonych, a także osób bezpośrednio zagrożonych zakażeniem, jest konieczna do zapewnienia im odpowiedniej opieki lub leczenia oraz do umożliwienia wykrycia i identyfikacji osób w celu ich odizolowania lub kwarantanny, mając na uwadze ochronę zdrowia tych osób i obywateli UE w ogóle,
- oraz art. 7 lit. e) dyrektywy 95/46/WE: „przetwarzanie danych jest konieczne dla realizacji zadania wykonywanego w interesie publicznym lub dla wykonywania władzy publicznej przekazanej administratorowi danych lub osobie trzeciej, przed którą ujawnia się dane”. EWRŚ jest narzędziem zaprojektowanym tak, by pomóc państwom członkowskim w koordynacji działań mających na celu zapobieganie poważnym chorobom zakaźnym w UE i ich kontroli. Dlatego system ma służyć wykonywaniu leżących w interesie publicznym zadań, które zostały powierzone państwom członkowskim w celu ochrony zdrowia publicznego.

⁽¹⁾ Cele uzasadniające przetwarzanie danych osobowych w EWRŚ na potrzeby „ustalania kontaktów zakaźnych” zostały sprecyzowane w decyzji 2009/547/WE zmieniającej decyzję Komisji 2000/57/WE.

⁽²⁾ Artykuł 2 lit. b) dyrektywy 95/46/WE i art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

⁽³⁾ Jeśli chodzi o definicję „administratora danych”, zob. pkt 5 poniżej.

⁽⁴⁾ Wykaz danych osobowych, które można wymieniać na potrzeby ustalania kontaktów zakaźnych, znajduje się w załączniku do decyzji 2009/547/WE.

⁽⁵⁾ Artykuł 1 i załącznik I decyzji 2000/57/WE na temat definicji „przypadków” podlegających zgłaszaniu w ramach EWRŚ.

⁽⁶⁾ Artykuł 2a decyzji 2000/57/WE wprowadzony decyzją 2009/547/WE.

Interes publiczny może być także uzasadnieniem dla przetwarzania przez państwa członkowskie szczególnie chronionych danych dotyczących zdrowia (np. informacji o przypadkach stanowiących zagrożenie dla zdrowia, danych dotyczących stanu zdrowia osób zakażonych i osób potencjalnie narażonych na zakażenie) w ramach EWRS. Mimo że przetwarzanie danych dotyczących zdrowia jest zasadniczo zakazane na mocy art. 8 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE, przetwarzanie danych tej szczególnej kategorii w EWRS jest objęte wyłączeniem na mocy art. 8 ust. 3 tej dyrektywy, o ile przetwarzanie danych jest „wymagane do celów medycyny prewencyjnej, diagnostyki medycznej, świadczenia opieki lub leczenia, lub też zarządzania opieką zdrowotną, jak również w przypadkach, gdy dane przetwarzane są przez pracownika służby zdrowia zgodnie z przepisami prawa krajowego lub zasadami określonymi przez właściwe krajowe instytucje, podlegającego obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej, lub przez inną osobę również zobowiązaną do zachowania tajemnicy”.

Dodatkowe wyłączenia z zakazu przetwarzania danych osobowych dotyczących zdrowia mogą zostać określone, ze względu na istotny interes publiczny i pod warunkiem ustanowienia odpowiednich środków zabezpieczających, na mocy krajowych przepisów państw członkowskich lub decyzją krajowych organów ochrony danych w państwach członkowskich⁽¹⁾.

5. KTO JEST KIM W EWRS? KWESTIA WSPÓLNEGO ADMINISTROWANIA

EWRS został stworzony jako system wielu użytkowników łączący, za pomocą odpowiednich środków technicznych, w tym różnych zorganizowanych kanałów komunikacyjnych, wyznaczone osoby kontaktowe z właściwych organów ds. zdrowia publicznego w państwach członkowskich EOG (zwane dalej „krajowymi punktami kontaktowymi EWRS”), Komisję, ECDC oraz, w ograniczonym zakresie, Światową Organizację Zdrowia (WHO).

Każdy z tych podmiotów EWRS jest odrębnym użytkownikiem systemu, chociaż dostęp do informacji wymienianych w ramach systemu jest dostosowywany poprzez tworzenie różnych profili użytkowników oraz „selektywnych” kanałów komunikacyjnych, zapewniających odpowiednie środki zabezpieczające w celu przestrzegania obowiązujących przepisów o ochronie danych.

W szczególności, system obejmuje dwa główne kanały komunikacyjne. Pierwszy kanał, tzw. kanał „komunikacji ogólnej”, umożliwia właściwemu organowi ds. zdrowia w danym państwie członkowskim przekazanie wszystkim krajowym punktom kontaktowym EWRS, Komisji, ECDC oraz WHO informacji o przypadkach spowodowanych chorobami zakaźnymi o potencjale rozprzestrzenienia się na całą UE, które podlegają obowiązkowi zgłaszania określonego w decyzji 2119/98/WE⁽²⁾.

Generalnie, poprzez kanał komunikacji ogólnej nie przekazuje się żadnych danych związanych ze zdrowiem lub innych danych osobowych dotyczących zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Aby zapobiec nieuprawnionemu przetwarzaniu danych za pośrednictwem tego kanału wprowadzono odpowiednie środki zabezpieczające (zob. pkt 7).

Niemniej jednak, w razie wystąpienia przypadków spowodowanych chorobami zakaźnymi o potencjale rozprzestrzenienia się na całą UE, może być konieczne wprowadzenie przez bezpośrednio zainteresowane państwa członkowskie, we współpracy między sobą, szczególnych środków ustalania kontaktów zakaźnych w celu identyfikacji zakażonych osób oraz innych osób narażonych na zakażenie, by zapobiec rozprzestrzenianiu się tych poważnych chorób.

Aby zapewnić przestrzeganie przepisów o ochronie danych, wprowadzono odpowiednie środki zabezpieczające w celu ograniczenia wymiany danych o kontaktach zakaźnych i zdrowiu osób fizycznych jedynie do państw członkowskich bezpośrednio zainteresowanych daną procedurą ustalania kontaktów zakaźnych, a także w celu pozbawienia innych państw członkowskich Sieci, Komisji i ECDC możliwości dostępu do tych danych⁽³⁾.

Z tego względu w ramach EWRS zbudowano tzw. kanał „komunikacji selektywnej”, aby zagwarantować kanał komunikowania się wyłącznie między państwami członkowskimi, których dotyczy dany środek ustalania kontaktów zakaźnych.

Wymieniając dane osobowe poprzez kanał komunikacji selektywnej, właściwe organy pełnią rolę „administratora danych” w odniesieniu do przetwarzania tych danych osobowych i tym samym przejmują odpowiedzialność za zgodność tych działań z prawem oraz za przestrzeganie zobowiązań w zakresie ochrony danych, przewidzianych we właściwych krajowych aktach prawnych transponujących dyrektywę 95/46/WE.

⁽¹⁾ Jak przewidziano w art. 8 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE.

⁽²⁾ Porównaj w szczególności jej art. 4, 5 i 6.

⁽³⁾ Artykuł 2a decyzji 2000/57/WE wprowadzony decyzją 2009/547/WE.

Kim jest „administrator danych”?

Do celów dyrektywy 95/46/WE „administrator danych oznacza osobę fizyczną lub prawną, władzę publiczną, agencję lub inny organ, który samodzielnie lub wspólnie z innymi podmiotami określa cele i sposoby przetwarzania danych” ⁽¹⁾.

Zasadniczo, użytkownicy w Komisji i ECDC nie mają dostępu do danych osobowych wymienianych za pośrednictwem kanału komunikacji selektywnej ⁽²⁾. Niemniej jednak, ze względów technicznych za centralne przechowywanie danych w EWRS odpowiada ostatecznie Komisja jako administrator i koordynator systemu. Pełniąc tę rolę, Komisja jest także odpowiedzialna za rejestrację, przechowywanie i dalsze przetwarzanie danych osobowych upoważnionych użytkowników EWRS, niezbędnych do funkcjonowania systemu.

EWRS jest więc wyraźnym przykładem wspólnej administracji, w przypadku której odpowiedzialność za zapewnienie ochrony danych jest dzielona, na różnych poziomach, między Komisją a państwa członkowskie. Ponadto od 2005 r. Komisja i państwa członkowskie jako współadministratorzy zdecydowały o przekazaniu uprawnień do codziennej obsługi aplikacji informatycznej EWRS agencji ECDC, która wykonuje to zadanie w imieniu Komisji. W następstwie przekazania tych uprawnień agencja przejęła odpowiedzialność za zapewnienie, jako „przetwarzający”, poufności i bezpieczeństwa operacji przetwarzania danych wykonywanych w ramach systemu zgodnie z obowiązkami nałożonymi art. 21 i art. 22 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Kim jest „przetwarzający” i jakie są jego obowiązki?

Do celów rozporządzenia (WE) nr 45/2001 „przetwarzający oznacza osobę fizyczną lub prawną, władzę publiczną, agencję lub inny organ przetwarzający dane osobowe w imieniu administratora danych” ⁽³⁾.

W rozporządzeniu tym przewidziano, że jeżeli operacja przetwarzania jest przeprowadzana w imieniu administratora danych, wybiera on przetwarzającego, który zapewni wystarczające pod względem technicznym i organizacyjnym środki wymagane do celów bezpieczeństwa danych. Administrator danych jest ostatecznie odpowiedzialny za zapewnienie zgodności z tymi środkami. Niemniej jednak obowiązki określone w art. 21 i 22 tego rozporządzenia w zakresie poufności i bezpieczeństwa przetwarzania danych spoczywają również na przetwarzającym ⁽⁴⁾.

6. OBOWIĄZUJĄCE ZASADY OCHRONY DANYCH

Przetwarzanie danych osobowych w ramach EWRS musi być zgodne z zestawem zasad ochrony danych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 i dyrektywie 95/46/EC.

Jako administratorzy danych Komisja i właściwe organy w państwach członkowskich są odpowiedzialni za zapewnienie zgodności z tymi zasadami za każdym razem, gdy przetwarzają dane osobowe za pośrednictwem EWRS. Poniżej przedstawione są wybrane główne zasady ochrony danych. Pozostaje to bez uszczerbku dla innych obowiązujących wymogów ochrony danych określonych w odpowiednich instrumentach prawnych, dla których wskazówki znajdują się w innych punktach niniejszych wytycznych. W szczególności, użytkowników EWRS zachęca się do starannego przeczytania pkt 8 na temat przekazywania informacji podmiotom danych oraz pkt 9 na temat dostępu i innych praw podmiotów danych.

6.1. Zasady dotyczące legalności przetwarzania i ograniczenia co do celów

Administratorzy powinni dopilnować, aby dane osobowe były przetwarzane w sposób rzetelny i zgodny z prawem. Z zasady tej wynika przede wszystkim, że gromadzenie i każde dalsze przetwarzanie danych osobowych powinno być uzasadnione podstawami prawnymi. ⁽⁵⁾ Po drugie, dane osobowe mogą być gromadzone jedynie do określonych, jednoznacznych i legalnych celów i nie powinny być przetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Definicja sformułowana w art. 2 lit. d) dyrektywy 95/46/WE.

⁽²⁾ W wyjątkowych okolicznościach Komisja może wziąć udział w wymianie danych osobowych poprzez selektywny kanał EWRS, gdy jest to absolutnie niezbędne do koordynacji, lub do umożliwienia szybkiego i skutecznego wprowadzenia środków w zakresie zdrowia publicznego wymaganych na mocy decyzji nr 2119/98/WE oraz jej przepisów wykonawczych. W takich przypadkach Komisja dopilnuje, aby przetwarzanie danych było zgodne z prawem i było przeprowadzone zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

⁽³⁾ Definicja sformułowana w art. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

⁽⁴⁾ Zasady te określone są w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 dotyczącym przetwarzania danych osobowych w imieniu administratorów danych.

⁽⁵⁾ Zasada legalności przetwarzania danych wynika z połączonych przepisów art. 6 ust. 1 lit. a), art. 7 oraz art. 8 dyrektywy 95/46/WE. Porównaj także odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

⁽⁶⁾ Zasada ograniczenia co do celu jest określona w art. 6 ust. 1 lit. b) dyrektywy 95/46/WE oraz w odpowiadającym mu przepisie art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

6.2. Zasady dotyczące jakości danych

Administratorzy danych powinni dopilnować, aby dane osobowe były adekwatne, istotne i nienadmierne w stosunku do celu, w jakim są gromadzone. Ponadto dane powinny być dokładne i uaktualniane ⁽¹⁾.

6.3. Zasady dotyczące zachowywania danych

Administratorzy danych powinni dopilnować, aby dane osobowe były przechowywane w formie, która pozwala na zidentyfikowanie podmiotów danych, przez czas nie dłuższy niż jest to konieczne do celów, dla których dane były gromadzone lub dla których są przetwarzane dalej ⁽²⁾.

6.4. Zasady dotyczące poufności i bezpieczeństwa danych

Administratorzy danych powinni dopilnować, aby żadna osoba mająca dostęp do danych osobowych i działająca z ich upoważnienia lub z upoważnienia przetwarzającego, włączając samego przetwarzającego, nie przetwarzała tych danych bez polecenia administratora danych ⁽³⁾. Ponadto wymagane jest, aby administrator danych wprowadził odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych przed przypadkowym, nieuprawnionym lub nielegalnym zniszczeniem lub przypadkową utratą, zmianą, ujawnieniem lub dostępem, jak również przed wszelkimi innymi nielegalnymi formami przetwarzania ⁽⁴⁾.

Mając na uwadze właściwe i skuteczne stosowanie wyżej wymienionych zasad w ramach użytkowania systemu, użytkownikom EWRs zaleca się w szczególności:

Aby upewnić się, że operacja przetwarzania ma podstawy prawne, dane są gromadzone do zgodnych z prawem, wyraźnie określonych celów i nie są one dalej przetwarzane w sposób niezgodny z tymi celami, w każdym przypadku gromadzenia lub przetwarzania w inny sposób danych osobowych za pośrednictwem EWRs, użytkownik EWRs powinien:

- ocenić, w zależności od przypadku, czy uzasadnione jest wprowadzenie skoordynowanych środków ustalania kontaktów zakaźnych, a następnie aktywacja selektywnego kanału EWRs w celu wymiany powiązanych informacji o kontaktach zakaźnych oraz innych danych osobowych, w świetle charakteru choroby i naukowo udowodnionych korzyści wynikających z ustalenia kontaktów zakaźnych dla zapobiegania dalszemu rozprzestrzenianiu się choroby lub jego ograniczania, biorąc pod uwagę ocenę ryzyka przedstawioną przez organy ds. zdrowia w państwach członkowskich oraz przez istniejące agencje badawcze, tj. ECDC i WHO,
- nie korzystać z kanału komunikacji ogólnej w celu wymiany danych związanych z ustalaniem kontaktów zakaźnych i innych danych osobowych. Muszą oni w szczególności dopilnować, by takie dane nie znalazły się w treści wysyłanej przez nich wiadomości ogólnej, w jej załącznikach lub w jakiegokolwiek innej formie. Korzystanie z kanału komunikacji ogólnej do celów ustalania kontaktów zakaźnych byłoby niezgodne z prawem i niewspółmierne do rezultatu, gdyż spowodowałoby ujawnienie danych osobowych odbiorcom (w tym Komisji i ECDC), których dana procedura ustalania kontaktów zakaźnych nie dotyczy i którzy nie potrzebują dostępu do tych danych,
- przy korzystaniu z funkcji selektywnej, przyjąć zasadę ograniczonego dostępu, a jako odbiorców selektywnych wiadomości zawierających dane osobowe wybrać jedynie właściwe organy państw członkowskich, które muszą współpracować przy danej procedurze ustalania kontaktów zakaźnych.

Użytkownicy EWRs powinni zachować szczególną ostrożność przy wymianie, poprzez kanał komunikacji selektywnej, szczególnie chronionych danych dotyczących stanu zdrowia osób zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania, np. osób zakażonych lub potencjalnie narażonych na zakażenie, których dane kontaktowe lub inne dane osobowe są jednocześnie ujawniane za pośrednictwem EWRs tak, że daną osobę można bezpośrednio lub pośrednio zidentyfikować. W takim przypadku nadal obowiązują wszystkie powyższe zalecenia; ponadto użytkownicy EWRs powinni pamiętać, że wymiana danych szczególnie chronionych jest dozwolona na podstawie dyrektywy 95/46/WE tylko w bardzo ograniczonej liczbie przypadków. W szczególności ⁽⁵⁾:

- osoba, której dane są gromadzone, udzieliła wyraźnej zgody na ich przetwarzanie (art. 8 ust. 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE). Niemniej jednak konieczność szybkiej interwencji w wyjątkowej sytuacji sanitarnej może uniemożliwić przekazanie podmiotowi danych wszystkich informacji, jakich potrzebuje, by móc wyrazić świadomą zgodę (zob. pkt 8 dotyczący przekazywania informacji podmiotom danych). Ponadto w momencie gromadzenia danych niekoniecznie wiadomo, czy dane zostaną ostatecznie ujawnione za pośrednictwem EWRs,

⁽¹⁾ Artykuł 6 ust. 1 lit. c) i d) dyrektywy 95/46/WE oraz art. 4 ust. 1 lit. c) i d) rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

⁽²⁾ Artykuł 6 ust. 1 lit. e) dyrektywy 95/46/WE oraz art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

⁽³⁾ Zasada poufności jest określona w art. 16 dyrektywy 95/46/WE oraz w odpowiadającym mu przepisie art. 21 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

⁽⁴⁾ Zasada bezpieczeństwa danych jest określona w art. 17 dyrektywy 95/46/WE oraz w odpowiadającym mu przepisie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

⁽⁵⁾ Aby zapoznać się z pełnym wykazem wyjątków od zakazu przetwarzania określonych szczególnych kategorii danych, w tym danych dotyczących zdrowia, zob. art. 8 ust. 2, 3, 4 i 5 dyrektywy 95/46/WE.

- jeżeli nie uzyskano zgody podmiotu danych, przetwarzanie danych dotyczących zdrowia można uznać za zgodne z prawem, jeżeli jest ono konieczne do „celów medycyny prewencyjnej, diagnostyki medycznej, świadczenia opieki lub leczenia, lub też zarządzania opieką zdrowotną”, o ile powyższe dane są przetwarzane przez pracownika służby zdrowia zobowiązanego do zachowania tajemnicy zawodowej lub przez inną osobę podlegającą równoważnemu zobowiązaniu (art. 8 ust. 3 dyrektywy 95/46/WE). Innymi słowy, przy każdym wysłaniu kanałem selektywnym wiadomości zawierającej szczególnie chronione dane dotyczące zdrowia do odbiorców z innych państw członkowskich, użytkownicy EWRS powinni ocenić, czy ujawnienie takich danych jest absolutnie konieczne, by umożliwić właściwym organom z zainteresowanych państw członkowskich wprowadzenie szczególnych środków wymaganych do jednego z wyżej wymienionych celów. Użytkownikom EWRS przypomina się także, że dodatkowe przesłanki do przetwarzania danych dotyczących zdrowia mogą być także określone w odpowiednich krajowych aktach prawnych transponujących dyrektywę 95/46/WE lub w decyzji krajowych organów ochrony danych ⁽¹⁾.

Aby zapewnić wysoką jakość danych osobowych wymienianych za pośrednictwem systemu, w szczególności przed wysłaniem wiadomości kanałem selektywnym, użytkownicy EWRS muszą rozważyć, czy:

- dane osobowe, które chcą udostępnić, są absolutnie konieczne do przeprowadzenia skutecznej procedury ustalania kontaktów zakaźnych. Innymi słowy, właściwy organ wysyłający wiadomość powinien udostępnić organom z innego zainteresowanego państwa członkowskiego tylko te dane osobowe, które są konieczne do jednoznacznej identyfikacji osób zakażonych lub narażonych na zakażenie. Wykazu danych osobowych, które można przekazywać na potrzeby ustalania kontaktów zakaźnych, znajdującego się w załączniku do decyzji 2009/547/WE, nie można traktować jako generalnego i bezwarunkowego upoważnienia do przetwarzania tych kategorii danych. Jednocześnie należy zachować najwyższą ostrożność przy przetwarzaniu danych osobowych innych niż te wymienione we wspomnianym załączniku, gdyż ich ujawnienie byłoby najprawdopodobniej niepotrzebne i niezasadne. Należy natomiast przeprowadzić ocenę poszczególnych przypadków pod kątem tego, czy uwzględnienie określonych danych osobowych jest absolutnie konieczne do celów danej procedury ustalania kontaktów zakaźnych.

Dalsze przetwarzanie i przechowywanie danych osobowych poza EWRS:

Zwraca się szczególną uwagę na to, że krajowe przepisy o ochronie danych transponujące dyrektywę 95/46/WE mają także zastosowanie do przechowywania i dalszego przetwarzania, poza EWRS, danych osobowych uzyskanych za pośrednictwem systemu. Może tak się stać np. gdy dane osobowe przechowywane centralnie w systemie są następnie przechowywane na lokalnych komputerach osobistych użytkowników lub w bazach danych na poziomie krajowym; lub gdy dane te są przekazywane przez właściwy organ odpowiedzialny za ich przetwarzanie w EWRS innym organom lub innym stronom. W takich przypadkach przypomina się użytkownikom EWRS, że:

- przechowywanie i dalsze przetwarzanie poza EWRS nie może być sprzeczne z pierwotnymi celami, dla których dane były gromadzone i wymieniane w ramach WERS,
- dalsze przetwarzanie musi mieć podstawę prawną w odpowiednich krajowych przepisach o ochronie danych; oraz być konieczne, adekwatne, istotne i nienadmierne w stosunku do pierwotnych celów gromadzenia danych w WERS,
- dane muszą być uaktualniane i wykreślane, gdy nie są już potrzebne do celów, do których były dalej przetworzone,
- w przypadku pobrania danych z systemu EWRS i ich ujawnienia osobie trzeciej administrator danych musi poinformować o tym fakcie podmiot danych, aby zagwarantować rzetelne przetwarzanie danych, chyba że dostarczenie takich informacji byłoby niemożliwe lub wymagałoby nieproporcjonalnie dużego wysiłku, bądź jeśli przepisy prawa wyraźnie przewidują takie ujawnienie (zob. art. 11 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE). Z uwagi na to, że ujawnienia mogą wymagać przepisy prawa tylko jednego z zaangażowanych państw członkowskich, a zatem wymóg ten może nie być szeroko znany gdzie indziej, należy podjąć starania w celu informowania podmiotu danych, nawet jeśli ujawnienie danych jest wyraźnie przewidziane przepisami prawa.

7. ŚRODOWISKO SPRZYJAJĄCE OCHRONIE DANYCH

W systemie EWRS zostały już zainstalowane pewne funkcje wspomagające przestrzeganie zasad ochrony danych, przedstawionych w skrócie w pkt 6, i skłaniające użytkowników EWRS do oceniania danych pod kątem ich ochrony przy każdym wejściu do systemu. Dla przykładu:

- na stronie EWRS umożliwiającej przeglądanie wiadomości umieszczone zostało dobrze widoczne ostrzeżenie informujące użytkowników o tym, że kanał komunikacji ogólnej nie służy do przeprowadzania procedury ustalania kontaktów zakaźnych i wymiany innych danych osobowych, ponieważ korzystanie z tego kanału może doprowadzić do niepotrzebnego ujawnienia tych danych innym użytkownikom niż ci, którzy ich potrzebują,
- dostęp do informacji wymienianych w ramach systemu jest dostosowywany poprzez tworzenie różnych profili użytkowników oraz kanałów komunikacji selektywnej, zapewniających odpowiednie środki zabezpieczające w celu przestrzegania obowiązujących przepisów o ochronie danych,

⁽¹⁾ Artykuł 8 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE.

- w szczególności kanał komunikacji selektywnej EWRS stanowi kanał komunikacji przeznaczony do wymiany danych osobowych wyłącznie między zainteresowanymi państwami członkowskimi; w systemie została zainstalowana opcja domyślna, która automatycznie wyłącza Komisję i ECDC z listy ewentualnych odbiorców wiadomości wysyłanych selektywnie, zawierających dane osobowe ⁽¹⁾,
- system automatycznie usuwa wszystkie wiadomości wysyłane selektywnie, zawierające dane osobowe, dwanaście miesięcy od daty wysłania wiadomości (więcej szczegółów na ten temat znajduje się w pkt 11 dotyczącym zachowywania danych),
- w systemie zainstalowano funkcję pozwalającą użytkownikom bezpośrednio korygować lub usuwać, w dowolnym czasie, te wysyłane selektywnie wiadomości, zawierające dane osobowe, które są nieprecyzyjne, nieaktualne, już niepotrzebne lub w jakikolwiek inny sposób niezgodne z wymogami w zakresie ochrony danych. System automatycznie powiadomi innych użytkowników EWRS, biorących udział w danej selektywnej wymianie informacji, o tym, że wiadomość została usunięta lub że jej zawartość została skorygowana, w celu zapewnienia przestrzegania przepisów o ochronie danych,
- w kanale komunikacji selektywnej udostępniono specjalny mechanizm umożliwiający organom krajowym, których dotyczy dana wymiana informacji, komunikację i współpracę w zakresie dostępu, korekty, zablokowania lub usunięcia wniosków podmiotów danych.

Ponadto w perspektywie średnioterminowej przewiduje się zainstalowanie modułu szkoleniowego dostępnego z aplikacji EWRS, aby udostępnić użytkownikom EWRS obszernie objaśnienie, jak funkcjonuje system z punktu widzenia ochrony danych. Stosowanie różnych funkcji, mających na celu lepsze przestrzeganie przepisów o ochronie danych zostanie zilustrowane praktycznymi przykładami.

Komisja planuje współpracę z państwami członkowskimi w celu sprawienia, zgodnie z koncepcją ochrony prywatności już w fazie projektowania, aby informacje o tych i wszelkich innych przyszłych zmianach EWRS ⁽²⁾ były przekazywane od samego początku oraz aby uwzględnione zostały należycie zasady konieczności, proporcjonalności, ograniczenia co do celów i minimalizacji zakresu danych przy podejmowaniu decyzji o tym, jakie informacje mogą być wymieniane za pośrednictwem EWRS, z kim i na jakich warunkach.

8. PRZEKAZYWANIE INFORMACJI PODMIOTOM DANYCH

Jednym z głównych wymogów zawartych w unijnych ramach prawnych dotyczących ochrony danych jest obowiązek administratora danych do przekazywania podmiotom danych jasnych informacji na temat planowanych operacji przetwarzania ich danych osobowych.

Zgodnie ze swoją rolą koordynatora w ramach EWRS oraz w celu wypełnienia wyżej wspomnianego obowiązku ⁽³⁾ Komisja zamieściła na swojej stronie internetowej poświęconej EWRS jasne i obszernie oświadczenie o ochronie prywatności odnośnie do operacji przetwarzania, za które odpowiada Komisja, oraz operacji wykonywanych przez właściwe organy, szczególnie w ramach działań związanych z ustalaniem kontaktów zakaźnych.

Niemniej jednak odpowiedzialność za przekazywanie informacji podmiotom danych spoczywa także na właściwych organach krajowych w państwach członkowskich w ramach ich funkcji administratora danych, w odniesieniu do operacji przetwarzania danych, jakie wykonują one za pośrednictwem EWRS.

Jakie „informacje” muszą przekazywać podmiotom danych właściwe organy krajowe odpowiedzialne za EWRS?

W przypadku pozyskiwania danych bezpośrednio od podmiotu danych art. 10 dyrektywy 95/46/WE stanowi, że administrator danych lub jego przedstawiciel musi, w momencie pozyskiwania danych od podmiotu danych, przekazać mu przynajmniej następujące informacje, chyba że podmiot danych już je posiada:

- a) tożsamość administratora danych i, w odpowiednich przypadkach, jego przedstawiciela;

⁽¹⁾ Użytkownicy EWRS mają jednak alternatywną opcję korzystania z tego kanału także do selektywnego udostępniania informacji dotyczących kwestii technicznych, które nie są związane z przesyłaniem danych osobowych. Przy wyborze opcji alternatywnej zamiast domyślnej, organ wysyłający wiadomość może jako odbiorców wybrać Komisję i ECDC. Ta funkcja została zainstalowana w systemie, aby uwzględnić instytucjonalną rolę Komisji w koordynacji kwestii dotyczących ryzyka i zarządzania przypadkami oraz rolę ECDC w wykonywaniu zadań związanych z oceną ryzyka.

⁽²⁾ Zgodnie z zasadą „ochrony prywatności już w fazie projektowania”, technologie informacyjne i telekomunikacyjne (ICT) powinny być tak projektowane i rozwijane, aby uwzględniać wymogi dotyczące ochrony prywatności i danych już w czasie powstawania danej technologii i na wszystkich etapach jej rozwoju.

⁽³⁾ Obowiązek przekazywania informacji spoczywa na Komisji na podstawie art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

b) cele, dla których przetwarzane są dane;

c) wszelkie dalsze informacje, jak np.:

- odbiorcy lub kategorie odbiorców danych,
- informacje, czy odpowiedzi na pytania są obowiązkowe czy dobrowolne, oraz ewentualne konsekwencje nieudzielenia odpowiedzi,
- istnienie prawa dostępu do swoich danych oraz ich korekty;

o ile takie dalsze informacje są konieczne, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności, w jakich dane są pozyskiwane, w celu zagwarantowania rzetelnego przetwarzania danych w odniesieniu do podmiotu danych.

W art. 11 dyrektywy 95/46/WE znajduje się wykaz minimalnego zakresu informacji, jakie powinien przekazać administrator danych, jeśli danych nie uzyskano od podmiotu danych. Informacje te muszą być przekazane w momencie rozpoczęcia rejestrowania danych osobowych lub, jeśli przewidywane jest ich ujawnienie stronie trzeciej, nie później niż w momencie, gdy dane są ujawniane po raz pierwszy⁽¹⁾.

Z wyżej wymienionych przepisów wynika, że w momencie pozyskiwania danych osobowych od osób fizycznych (lub, najpóźniej, w momencie, gdy dane są ujawniane po raz pierwszy za pośrednictwem EWRS), do celów wprowadzenia środków wymaganych do ochrony zdrowia publicznego w odniesieniu do przypadków, które należy zgłosić zgodnie z decyzją 2119/98/WE i jej przepisami wykonawczymi, właściwe organy krajowe muszą przekazać bezpośrednio podmiotom danych uwagi prawne zawierające informacje wymienione w art. 10 i 11 dyrektywy 95/46/WE. Zawiadomienie powinno także zawierać krótkie odniesienie do EWRS oraz link do odpowiednich dokumentów i oświadczeń o ochronie prywatności znajdujących się na stronach internetowych właściwych organów krajowych, jak również do strony Komisji poświęconej EWRS.

Szczegółowe informacje, jakie powinny zawierać uwagi prawne, mogą znacznie się różnić w zależności od państwa członkowskiego. W niektórych krajowych aktach prawnych przewidziany jest szerszy zakres obowiązków dla administratorów danych, obejmujący przekazywanie dalszych informacji, takich jak informacje o prawie podmiotu danych do otrzymania zadośćuczynienia, o sposobie i okresie zachowywania danych, o środkach zabezpieczania danych itd.

Prawdą jest, że konieczność szybkiej interwencji w wyjątkowej sytuacji sanitarnej może uniemożliwić, w przypadku gdy dane nie były uzyskane od podmiotu danych, przekazanie mu zawiadomienia informującego go o celach przetwarzania jego danych osobowych. W tym względzie art. 11 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE stanowi, że prawo podmiotów danych do informacji może być ograniczone, w przypadku gdy dostarczenie takich informacji okazuje się niemożliwe lub „wymagałoby nieproporcjonalnie dużego wysiłku, lub jeżeli gromadzenie lub ujawnianie informacji jest wyraźnie przewidziane przez prawo. W takich przypadkach państwa członkowskie zapewniają odpowiednie środki zabezpieczające”.

Ogólnie należy zauważyć, że w krajowych przepisach o ochronie danych osobowych, transponujących dyrektywę 95/46/WE mogą być przewidziane szczegółowe restrykcje lub ograniczenia dotyczące prawa podmiotu danych do informacji⁽²⁾. Każde takie specyficzne dla danego kraju ograniczenie lub restrykcja powinny być wyraźnie wspomniane w informacjach o polityce prywatności przekazywanych podmiotom danych lub w oświadczeniach o ochronie prywatności publikowanych na stronach internetowych właściwych organów.

Do właściwych organów krajowych w państwach członkowskich należy decyzja, w jakiej formie i w jaki dokładny sposób przekazać te informacje podmiotom danych. Ponieważ większość właściwych organów będzie przeprowadzać operacje przetwarzania danych inne niż wymiana informacji za pośrednictwem EWRS, mogą one, w stosownych przypadkach, wybrać sposób informowania osób fizycznych w taki sam sposób, w jaki przesyłają one podobne informacje do celów innych operacji przetwarzania danych na mocy prawa krajowego. Ponadto zaleca się, aby właściwe organy aktualizowały lub uzupełniały swoją politykę w zakresie ochrony prywatności lub oświadczenia o ochronie prywatności – jeżeli są one już zamieszczone na ich krajowych stronach internetowych – ze specjalnym odniesieniem do wymiany danych osobowych w ramach EWRS.

⁽¹⁾ Informacje, które powinny zostać przekazane, to informacje wymienione w przytoczonym art. 10 wraz z kategoriami tych danych. Informacje te nie są oczywiście wymagane w przypadku pozyskania danych bezpośrednio od podmiotu danych, który jest informowany o kategorii danych w momencie ich pozyskania.

⁽²⁾ Artykuł 13 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE dotyczący wyłączeń i ograniczeń stanowi jak następuje: „Państwo członkowskie może przyjąć środki ustawodawcze w celu ograniczenia zakresu praw i obowiązków, przewidzianego w art. 6 ust. 1, art. 10, art. 11 ust. 1, art. 12 oraz 21, kiedy ograniczenie takie stanowi środek konieczny dla zabezpieczenia: a) bezpieczeństwa narodowego; b) obronności; c) bezpieczeństwa publicznego; d) działań prewencyjnych, prowadzonych czynności dochodzeniowo-śledczych i prokuratorskich w sprawach karnych lub sprawach o naruszenie zasad etyki w zawodach podlegających regulacji; e) ważnego interesu ekonomicznego lub finansowego państwa członkowskiego lub Unii Europejskiej, łącznie z kwestiami pieniężnymi, budżetowymi i podatkowymi; f) funkcji kontrolnych, inspekcyjnych i regulacyjnych związanych, nawet sporadycznie, z wykonywaniem władzy publicznej w przypadkach wymienionych w lit. c)–e); g) ochrony osoby, której dane dotyczą oraz praw i wolności innych osób”.

Ze wszystkich tych wymienionych powyżej względów niezmiernie ważne jest, aby właściwe organy w państwach członkowskich konsultowały się z odpowiednimi organami ochrony danych przy opracowywaniu wzorów zawiadomień prawnych i oświadczeń o ochronie prywatności zgodnie z art. 10 i 11 dyrektywy 95/46/WE.

9. DOSTĘP DO DANYCH OSOBOWYCH I INNE PRAWA PODMIOTÓW DANYCH

Wymogi w zakresie ochrony danych odnośnie do przekazywania informacji podmiotom danych, o których mowa w pkt 8 powyżej, ostatecznie mają na celu zapewnienie przejrzystości operacji przetwarzania danych osobowych. Przejrzystość jest także podstawowym celem przepisów o przysługujących podmiotom danych prawach dostępu do danych, określonych w unijnych instrumentach prawnych w zakresie ochrony danych ⁽¹⁾.

Co oznacza prawo podmiotu danych do dostępu do danych?

Administratorzy danych są zobowiązani do zagwarantowania każdemu podmiotowi danych prawa do uzyskania, bez zbędnej zwłoki lub kosztów, potwierdzenia czy jego dane osobowe są przetwarzane, jak również informacji o celach tego przetwarzania oraz o odbiorcach, którym dane te mogą być udostępnione.

Administratorzy danych muszą także zagwarantować podmiotom danych prawo do uzyskania korekty, usunięcia lub zablokowania danych, których przetwarzanie jest niezgodne z obowiązującymi przepisami o ochronie danych, na przykład ze względu na niekompletność lub niedokładność danych.

Wreszcie, administratorzy danych muszą powiadomić strony trzecie, którym dane zostały udostępnione, o wszelkich korektach, usunięciu lub zablokowaniu danych, dokonanych na podstawie uzasadnionego wniosku złożonego przez podmiot danych, o ile nie jest to niemożliwe lub nie wymaga nieproporcjonalnie dużego wysiłku.

W ramach swojej funkcji administratorów danych, Komisja i państwa członkowskie ponoszą wspólną odpowiedzialność odnośnie do przyznawania praw dostępu, korekty, zablokowania i usuwania danych osobowych przetwarzanych za pośrednictwem EWRS na zasadach przedstawionych poniżej.

Komisja jest odpowiedzialna za przyznawanie dostępu do danych osobowych krajowych punktów kontaktowych EWRS oraz za rozpatrywanie związanych z nimi wniosków o korektę, zablokowanie lub usunięcie danych. Krajowe punkty kontaktowe zachęca się do zapoznania się ze specjalną klauzulą w obszernym oświadczeniu o ochronie prywatności na stronie internetowej Komisji poświęconej EWRS ⁽²⁾ w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji o tym, jak egzekwować swoje prawa jako podmioty danych.

Użytkowników EWRS informuje się także o tym, że w systemie zainstalowano także funkcję umożliwiającą im bezpośrednie modyfikowanie ich danych osobowych. Niemniej jednak pola danych, w których podane jest dane konto EWRS (przypisany użytkownikowi adres e-mail, rodzaj konta itp.), nie mogą być zmienione przez samych użytkowników, aby uniemożliwić dostęp do systemu nieupoważnionym osobom. Z tego względu wszelkie wnioski o zmianę tych pól danych powinny być kierowane do administratora danych w Komisji, o czym informuje obszerne oświadczenie o ochronie danych na stronie internetowej Komisji poświęconej EWRS.

Odpowiedzialność za rozpatrywanie wniosków podmiotów danych dotyczących ustalania kontaktów zakaźnych, danych dotyczących zdrowia i innych danych osobowych wymienianych między państwami członkowskimi za pośrednictwem EWRS spoczywa na właściwych organach biorących udział w danej selektywnej wymianie informacji. Odpowiedzialność tę regulują odpowiednie krajowe przepisy o ochronie danych osobowych transponujące dyrektywę 95/46/WE.

Ogólnie należy zauważyć, że w krajowych przepisach o ochronie danych transponujących dyrektywę 95/46/WE mogą być przewidziane szczegółowe restrykcje lub ograniczenia dotyczące prawa podmiotu danych do dostępu do danych, ich korekty, usunięcia lub zablokowania ⁽³⁾. Każde takie specyficzne dla danego kraju ograniczenie lub restrykcja powinny być wyraźnie wspomniane w informacjach o polityce prywatności przekazywanych podmiotom danych lub w oświadczeniach o ochronie prywatności publikowanych na stronach internetowych właściwych organów. Punktem kontaktowym EWRS zaleca się zatem skontaktowanie się z krajowymi organami ochrony danych w celu uzyskania bliższych informacji w tej sprawie.

Złożoność systemu EWRS, z wieloma użytkownikami biorącymi udział we wspólnych operacjach przetwarzania danych, wymaga jasnego i prostego podejścia do praw dostępu podmiotów danych, ponieważ podmioty danych nie znają zasad funkcjonowania systemu i powinny mieć możliwość skutecznego egzekwowania swoich praw.

⁽¹⁾ Artykuł 12 dyrektywy 95/46/WE oraz art. 13–18 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

⁽²⁾ Oświadczenie o ochronie prywatności jest także dostępne dla wszystkich użytkowników EWRS w aplikacji EWRS w sekcji zabezpieczonej.

⁽³⁾ Przytoczony art. 13 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE.

Zalecane podejście polegałoby na tym, że jeśli podmiot danych sądzi, iż jego dane osobowe są przetwarzane za pośrednictwem EWRS, i chciałby mieć do nich dostęp lub je usunąć lub skorygować, powinien on mieć możliwość zwrócenia się do dowolnych właściwych organów krajowych, z którymi miał kontakt lub które pozyskały jego dane odnośnie do określonego przypadku stanowiącego zagrożenie dla zdrowia publicznego (np. zarówno do organu państwa, którego obywatelem jest podmiot danych, jak i organu państwa pobytu tej osoby w trakcie wystąpienia wspomnianego przypadku), jak również dowolnego innego organu biorącego udział w danej wymianie informacji w odniesieniu do wprowadzania środków ustalania kontaktów zakaźnych.

Właściwy organ biorący udział w danej wymianie informacji nie może odmówić dostępu do danych ani ich korekty lub usunięcia, twierdząc, że to nie on wprowadził dane do systemu EWRS lub że podmiot danych powinien zwrócić się do innego właściwego organu. W szczególności, jeżeli wniosek podmiotu danych otrzyma właściwy organ inny niż ten, który wysłał pierwotne informacje poprzez kanał komunikacji selektywnej, organ otrzymujący wniosek powinien go przekazać za pomocą specjalnego mechanizmu, o którym mowa w pkt 7, właściwemu organowi, który zamieścił pierwotne informacje, aby ten rozpatrzył wniosek.

W stosownych przypadkach, przed podjęciem decyzji właściwy organ, który zamieścił informacje w systemie, może skontaktować się z innymi właściwymi organami, biorącymi udział w wymianie informacji lub których wniosek podmiotu danych dotyczy w inny sposób, za pomocą specjalnego mechanizmu, o którym mowa w pkt 7.

Podmioty danych powinny także zostać poinformowane o tym, że jeśli nie satysfakcjonuje ich otrzymana odpowiedź, mogą się skontaktować z innym właściwym organem, biorącym udział w wymianie informacji. W każdym razie, podmioty danych mają prawo do złożenia skargi przed krajowym organem ochrony danych należącym do tych właściwych organów, które mu najbardziej odpowiadają. W stosownych przypadkach i w razie konieczności, przy rozpatrywaniu skargi krajowe organy ochrony danych powinny ze sobą współpracować (art. 28 dyrektywy 95/46/WE).

Wreszcie, na podstawie szczegółowych zaleceń przedstawionych przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w jego opinii, Komisja wprowadziła do EWRS nową funkcję umożliwiającą korektę lub usunięcie przez Internet, do celów zgodności z przepisami o ochronie danych, selektywnie przesłanych wiadomości zawierających dane osobowe, które są niedokładne, nieaktualne, już niepotrzebne lub w inny sposób niezgodne z wymogami w zakresie ochrony danych.

10. BEZPIECZEŃSTWO DANYCH

Dostęp do systemu jest ograniczony do upoważnionych użytkowników z Komisji i ECDC oraz do urzędowo wyznaczonych krajowych punktów kontaktowych EWRS. Dostęp jest chroniony przez zabezpieczone i spersonalizowane konto i hasło użytkownika.

Procedury przetwarzania danych osobowych za pośrednictwem EWRS są zgodne z wymogami wskazanymi w art. 21 i 22 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

11. ZACHOWYWANIE DANYCH

Zgodnie z wymogami dotyczącymi ochrony danych określonymi w art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz w art. 6 ust. 1) lit. e) dyrektywy 95/46/WE system automatycznie usunie wszystkie selektywnie wysyłane wiadomości zawierające dane osobowe dwanaście miesięcy po wysłaniu wiadomości.

Zabezpieczenie to, nieodłącznie związane ze strukturą systemu, nie zwalnia jednak użytkowników EWRS – którzy są wyłącznie i indywidualnie odpowiedzialni za swoje własne operacje przetwarzania danych w ramach kanału komunikacji selektywnej – z podejmowania decyzji o usuwaniu z systemu tych danych osobowych, który przestały być potrzebne przed upływem tego domyślnego rocznego okresu.

W tym celu Komisja zainstalowała w EWRS nową funkcję umożliwiającą użytkownikom bezpośrednie usunięcie, w dowolnym czasie, tych selektywnych wiadomości zawierających dane osobowe, które nie są już potrzebne.

Wreszcie, należy przypomnieć, że właściwe organy krajowe są odpowiedzialne za przestrzeganie przepisów o ochronie danych odnośnie do zachowywania danych osobowych, określonych w odpowiednich krajowych aktach prawnych transponujących dyrektywę 95/46/EC. Automatyczne usuwanie po roku danych osobowych przechowywanych w systemie nie uniemożliwia użytkownikom EWRS przechowywania tych danych poza systemem EWRS przez inne (np. dłuższe) okresy, pod warunkiem że odbywa się to zgodnie z obowiązkami wynikającym z odpowiednich krajowych przepisów o ochronie danych i że okresy przewidziane w krajowym prawodawstwie odpowiadają wymogom określonym w art. 6 ust. 1 lit. e) dyrektywy 95/46/EC.

12. WSPÓŁPRACA Z KRAJOWYMI ORGANAMI OCHRONY DANYCH

Właściwe organy zachęca się do zasięgania opinii u odpowiednich krajowych organów ochrony danych, szczególnie w przypadku problemów związanych z ochroną danych, które nie zostały omówione w niniejszych wytycznych.

Właściwe organy muszą być także świadome, że na mocy przepisów krajowych transponujących dyrektywę 95/46/WE może okazać się konieczne, by powiadomiły one odpowiednie organy ochrony danych o ich własnych działaniach związanych z przetwarzaniem danych w EWRS. W niektórych państwach członkowskich może być nawet wymagane uprzednie upoważnienie ze strony krajowych organów ochrony danych.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL